Єдина Країна
Единая Страна

Крила України



На варті неба України!

Іса Акаєв, кримський татарин:
"...Українці – більш релігійні, відкриті та патріотичні. На них можна покластись. А головне – у них немає рабської сутності"

4,5 стор.

Під Києвом налагодили виробництво балістичних масок "Кіборг"

7 стор.

Крим без України.
Рік під окупантом



8-9 стор.

Команда випробувачів готова до роботи з Ан-178

Центр підготовки льотного складу ДП "Антонов" завершив програму підготовки льотчиків-випробувачів, провідних інженерів-випробувачів та фахівців інженерно-технічних служб у кількості 111 осіб до першого польоту і подальших випробувань нового транспортного літака Ан-178.

В даний час в цехах дослідного виробництва ДП "Антонов" завершується складання першого дослідного екземпляра цього літака. Викатка першого прототипу Ан-178 запланована на квітень цього року.

Розпочато будівництво другого примірника Ан-178, призначеного для виконання комплексу міцності і втомних випробувань.

Ан-178 призначений для ефективного виконання всіх основних завдань транспортного літака, в числі яких – матеріально-технічне забезпечення, перевезення хворих, транспортування техніки, доставка устаткування і двигунів. Найважливішою особливістю літака Ан-178 є можливість перевезення на ньому всіх існуючих у світі пакетованих вантажів, включаючи великогабаритні морські контейнери 1С, що робить його незамінним транспортним засобом для матеріально-технічного забезпечення як в комерційній експлуатації, так і в умовах надзвичайних ситуацій, повідомляє прес-служба ДП "Антонов".



Друкований орган Міністерства оборони України
№ 11 (778)
16 – 20 березня 2015 року
www.krula.com.ua
e-mail:krula_ukr@i.ua
Передплатний індекс – 22242

Гаряча лінія "Крила України" (0432) 59-60-48 65-22-048

НА ОЗБРОЄННЯ

Степан Полторак: “Україна підписала 100 угод на придбання військової техніки”



Україна підписала 100 угод на придбання військової техніки. Про це заявив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак під час засідання Уряду 18 березня.

– Укладення договорів на придбання, модернізацію та ремонт бойової техніки йде повним ходом. Вже підписано 100 таких угод, і найближчим часом очікується підписання ще 160. За останній тиждень на ремонтні заводи “оборонпрому” доставлено близько 1 тис. одиниць техніки, яка потребує модернізації та ремонту, – повідомив керівник вітчизняного оборонного відомства.

НОВІ ПІДХОДИ

У Міноборони України запроваджується експеримент щодо пошуку добровольців

Вивчаючи досвід проведення АТО, керівництво Міністерства оборони України дійшло висновку, що найбільш ефективними у виконанні бойових завдань є військовослужбовці, які добровільно вирішили вступити до лав Збройних Сил України.

Тому Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак дав доручення щодо створення територіальних центрів вербування та комплектування. Фахівці таких центрів займатимуться активним пошуком громадян України, які добровільно виявляють бажання проходити військову службу у ЗС України.

До проведення першого експериментального етапу діяльності центрів залучатимуться найбільш авторитетні військовослужбовці бригад Збройних Сил України, які мають досвід службової діяльності в АТО.

Вони будуть інформувати місцеві громади про службу у Збройних Силах України, шукати патріотично налаштовану молодь, готову на добровільних засадах вступити до лав армії та захищати Батьківщину.

Прес-служба Міністерства оборони України.

УКАЗОМ ПРЕЗИДЕНТА

В Україні розпочалась демобілізація військовослужбовців, які відслужили рік

Відповідно до Указу Президента від 14 січня поточного року “Про часткову мобілізацію”, під час демобілізації у період з 18 березня по 1 травня 2015 року підлягають звільненню 35 тисяч 300 військовослужбовців. Це захисники Батьківщини, які були призвані на військову службу під час мобілізації на особливий період, відповідно до Указу Президента України від 17 березня 2014 року № 303 “Про часткову мобілізацію”.

Нагадаємо, що 14 січня під час наради з главами обласних державних адміністрацій Президент України Петро Порошенко наголосив на важливості підтримки демобілізованих військовослужбовців-учасників АТО після їх повернення до мирного життя.

“Впевнений, що проводити демобілізацію треба навчитися, і це також буде іспитом для кожного з вас. Додому повертаються справжні герої, які першими кинулися захищати Батьківщину. Коли вони пішли, в нас була інша держава, інші Збройні Сили і інша якість підготовки. Маємо створити всі умови для українських героїв”, – наголошує Глава держави.

В першу чергу Президент України Петро Порошенко звернув увагу керівників обласних державних адміністрацій на питання реєстрації та видачі посвідчень учасників АТО, повного або часткового звільнення героїв АТО від сплати комунальних послуг, забезпечення їх земельними ділянками. Окремо Глава держави акцентував на врегулюванні погашення фінансових зобов'язань учасників АТО. На його переконання, банківські установи мають піти назустріч військовослужбовцям-учасникам АТО у вирішенні цих питань. Не залишилося поза увагою Глави держави і питання повернення на попереднє місце роботи військових. “Це питання і обласних адміністрацій, і прокурорського нагляду, щоб не було порушено законні права громадян, коли вони повернулися і їм відмовляють у поверненні на попереднє місце роботи”, – наголосив Президент.

На переконання Глави держави, демобілізовані військовослужбовці, які захищали територіальну цілісність та суверенітет України, мають стати й активними учасниками місцевого самоврядування. “Маємо відкрити соціальні ліфти для тих, хто прийняв рішення іти в політику для того, щоб політика оновилася, наприклад, під час місцевих виборів. Це дуже важлива справа. Впевнений в тому, що якість місцевої політики значно зросте”, – сказав Петро Порошенко.

26 березня – День Національної гвардії України

Президент Петро Порошенко своїм Указом встановив День Національної гвардії України, який відзначатиметься щорічно 26 березня.

Таке рішення Глава держави прийняв, враховуючи значення та роль Національної гвардії України у виконанні завдань із забезпечення державної безпеки та оборони держави, захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань, охорони громадського порядку.

Згідно з Указом від 18 березня, визнано таким, що втратив чинність, Указ Президента від 26 березня 1996 року “Про День внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України”.

В березні 2014 року Верховна Рада ухвалила Закон про створення Національної гвардії України як військового формування з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Наліт екіпажів українського миротворчого контингенту сягнув вже понад 1750 годин

Восьмий місяць поспіль особовий склад чергової – двадцятої ротації 56 окремого вертолітного загону Збройних Сил України Місії ООН у Ліберії спільно з авіаційною групою загону, що задіяна в операції ООН у Кот-д'Івуарі, продовжують виконувати миротворчі завдання. Загальний наліт екіпажів вертолітних ланок вже сягнув понад 1750 годин. Перевезено більше 3000 пасажирів та майже 120 тонн вантажу.

Розповідаючи про результати, командир загону військовий льотчик першого класу полковник Петро Пліс зазначає, що уся діяльність особового складу підрозділів національного контингенту направлена на бездоганне виконання взятих на себе зобов'язань з підтримки миру та безпеки у країнах африканського континенту. У Кот-д'Івуарі, зокрема, екіпажі вертолітних ланок на штатних Мі-24 виконують демонстраційні польоти в районах відповідальності, здійснюють патрулювання кордонів країни, супроводжують конвої та забезпечують авіаційну підтримку наземних сил. Водночас у Ліберії польотні завдання для льотчиків загону, в яких на озброєнні знаходяться вертольоти Мі-8 переважно полягають у доставці вантажів у найвіддаленіші куточки країни, перевезенні особового складу миротворчих контингентів, проведенні повітряної розвідки. Крім того, у зв'язку зі спалахом у Ліберії лихоманки Ебола, до звичних польотних завдань додались польоти в інтересах таких організацій, як Всесвітня організація охорони здоров'я, Червоний Хрест, Медики без кордонів, Всесвітня продовольча програма.

– Впродовж виконання миротворчих завдань, – розповідає полковник Петро Пліс, – військовослужбовцями національного контингенту 20-ї ротації забезпечено проведення виборів до сенату Республіки Ліберія, візит до країни Генерального секретаря ООН Пана Гі Муна. Неодноразово екіпажі загону, підняті з режиму Stand by, доставляли важкохворих у медичні центри Ліберії. Водночас, завдяки спланованим заходам навчально-бойової підготовки значно зріс і льотний вишкіл особового складу вертолітних ланок. Ми неодноразово проводили тренування з проведення пошуково-рятувальних операцій, навчання з відпрацюванням питань виходу на ціль та її знищення за вказівками авіанавідника. Впродовж ротації вже проведено 12 нічних льотних змін. За показником 1750 годин нальоту криється щоденна праця як льотного складу національного контингенту, такі і особового складу служб наземного забезпечення.

Сергій Фурдик.



Батько і син на війні

Вони обоє з Донбасу – батько і син. У старшого – позивний Макіївка. Він шахтар. Не просто працівник шахти, а той чоловік, що відбійним молотком у Макіївці добував вугілля. Коли був Майдан, “Макіївка” поїхав туди, щоб на власні очі подивитися, що там і як – та й залишився на барикадах. Потім, коли створювалася Національна гвардія, вступив під командування Сергія Кульчицького до батальйону, що носить тепер ім'я цього генерала. Родина “Макіївки” тоді мешкала в Макіївці. Отож, сепаратисти, дізнавшись про це, прийшли за сином, одягнувши маски. Його тримали в підвалі, піддавали тортурам. Хлопця ледве вдалося врятувати, вивезти на підконтрольну українцям територію... Син одразу ж вступив до батальйону імені С. Кульчицького й отримав позивний “Макій”. Тепер батько й син воюють разом, прагнучи звільнити рідну Макіївку від ворога.

Леонід Логвиненко. Фото автора.

Командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України

Оголошується конкурс на заміщення посади начальника Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, ШПК– “генерал-лейтенант”, ВОС – 0601001, посадовий оклад 2000-2100 грн

У конкурсі мають право брати участь офіцери льотного складу, які є громадянами України, вільно володіють українською мовою, мають науковий ступінь, вчене звання і стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше десяти років, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах), або особи, які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління стратегічного та оперативного рівнів (не менше десяти років) та оперативно–стратегічний рівень військової освіти.

Перелік документів для участі у конкурсі: рапорт, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, службова характеристика, службова картка, медична книжка та довідка про проходження військової служби. Копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів) подаються або надсилаються за наявності.

Документи (матеріали) кандидатів надсилати на адресу: 21007, м. Вінниця, вул. Червоноармійська 105, військова частина А0215, командиру (з поміткою – “на конкурс”). Термін подання документів: до 19.05.2015. Телефон для довідок: (0432) 59-61-09, Долина-241.

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ ДЕСАНТ

"Ми кардинально змінюємо підходи до забезпечення армії"

Президент Петро Порошенко провів зустріч з волонтерами, яких називають "волонтерським десантом" Міністерства оборони і які взяли на себе вирішення значної частини проблем матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил.



Президент висловив слова подяки волонтерам, які взяли на себе функції держави в ситуації, коли в країні фактично не було армії, "на найважчому етапі агресії проти України". "Це був поклик душі і позиція справжніх патріотів", – наголосив Петро Порошенко. Він відзначив, що у населення найбільшим рівнем довіри зараз користуються Збройні Сили та волонтери.

Глава держави назвав "сміливим та надзвичайно ефективним" рішення Міністра оборони Степана Полторака залучити волонтерів до вирішення проблем забезпечення війська.

Президент відзначив значне покращення стану справ із забезпеченням армії. Президент повідомив, що наступного тижня до війська надійдуть перші 30 броньованих автомобілів для потреб десантників.

"Дякуючи волонтерському десанту в Міністерстві оборони, реалізуються вісім програм – від логістики до зброї, в тому числі – ніхто не вірив в це – нарешті, будуть запроваджені електронні торги", – повідомив Глава держави. Президент зазначив, що волонтери гарантують надійність постачання у всіх сферах – від одягу та харчування до комплексної діагностики діяльності державних підприємств Міністерства оборони.

Петро Порошенко відзначив, що волонтери працюють 24 години на добу. "Ми продемонстрували, що ми можемо битися за нашу Батьківщину", – сказав він, а також повідомив про намір поширити модель залучення волонтерів на діяльність інших міністерств і відомств.

Міністр оборони Степан Полторак, який взяв участь у зустрічі, повідомив, що всі проекти реформ, напрацьовані з волонтерами, буде винесено на публічне обговорення, а кожен керівник проекту буде захищати свою реформу. Міністр повідомив також, що на нараді з головами ОДА Президент поставив завдання ширше залучати волонтерів до вирішення потреб армії на місцях. "Нам потрібна більша допомога", – сказав Міністр.

Волонтери подали Президенту проекти реформ. Артур Переверзєв представив проект електронних закупівель для армії. Вже проводяться торги за 16 позиціями на суму понад 220 мільйонів гривень. Президент закликав не затягувати з поданням законопроекту щодо електронних закупівель, який розробляється волонтерами.

Волонтери поінформували, що розробили більше 30 законодавчих ініціатив, і передали Президенту законопроект щодо норм і стандартів харчового забезпечення, який дозволить за 3 місяці перейти до нового стандарту забезпечення солдат їжею.

Ігор Мельник представив концепцію реформи забезпечення військових житлом та управління військовим нерухомим майном, яка передбачає, зокрема, до 2020 року ліквідувати чергу тих, хто має потребу у постійному житлі. Вже підписано документи на проведення повної інвентаризації земель і майна, якої не було з 1992 року. У реалізації програми робиться акцент на небюджетне фінансування.

Президент відзначив, що до вирішення проблеми забезпечення військових службовим житлом варто залучати фінансування інших країн під довгострокові державні гарантії. При цьому, за його словами, в питанні забезпечення житлом буде використовуватись досвід країн НАТО.

Вікторія Карт представила пілотний проект логістики. З жовтня 2015 року планується забезпечити автоматизацію обліку та логістики у сфері речового забезпечення Збройних Сил. Глава держави наголосив на тому, що "цей проект демонструє ефективність нашої співпраці з НАТО, бо тут використовуються трастові фонди та досвід НАТО". Президент зазначив, що цього року нова програма логістики має запрацювати, в тому числі – щодо речового забезпечення.

Волонтер Діана Петреня представила концепцію реформи системи продовольчого забезпечення та харчування військових, яку зараз характеризує повна відсутність конкуренції. Зараз проводиться аудит забезпечення підрозділів. "Ми кардинально змінюємо підходи до харчового забезпечення", – наголосив Президент.

Тетяна Ричкова представила проект інституціональної реформи закупівель. У цьому контексті Глава держави повідомив про проведення процедури визначення підрядника на будівництво фортифікаційних споруд. Президент закликав волонтерів долучитися до забезпечення прозорості цього процесу.

Костянтин Лєснік представив проект реформи норм і стандартів речового забезпечення. Він подарував Президенту зразок нової форми, яку вироблено в Україні. Глава держави тут же приміряв її. Волонтери сподіваються, що з другого півріччя матимуть змогу закупати для військових нову форму, зроблену за новими стандартами.

"Волонтерський десант готовий зайнятися озброєнням", – у відповідь на ці слова волонтера Петро Порошенко висловився за створення волонтерської колегії при державному підприємстві "Укроборонпром".

"Кожен з вас, дякуючи наполегливій роботі, щось змінив", – сказав Президент, звертаючись до волонтерів із словами подяки. – Ми працюємо таким чином, щоб кожна копійка платника податків використовувалася ефективно. Ми наводимо порядок. Країна сьогодні потребує рішучого наведення порядку".

У зустрічі також взяли участь радник Президента Юрій Бірюков, заступник Міністра оборони Юрій Гусєв, голова Ради волонтерів Міністерства оборони Давид Арахамія.



Львівщина передає Дніпропетровщині гвинтокрил для потреб АТО

Депутати Львівської обласної ради вирішили передати Дніпропетровщині гвинтокрил КА-226, який буде використовуватись для потреб АТО. Таке рішення депутати ухвалили на засіданні сесії обласної ради. Зазначимо, що цей гелікоптер у комплекті з експлуатаційно-технічним майном загальною вартістю 35,9 млн грн у спільну власність територіальних громад Дніпропетровської області депутати встановили передати безоплатно.

Львівська облрада ухвалила таке рішення у відповідь на звернення голови Дніпропетровської ОДА, зокрема, для транспортування поранених військових до медичних закладів.

Гвинтокрил КА-226 кілька років тому був конфіскований на митниці, а згодом переданий на баланс департаменту охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації для потреб медицини катастроф. Однак вертоліт довгий час не експлуатували, оскільки на його сертифікацію потрібні були значні кошти. Відтак, гвинтокрил перебував на зберіганні на території Львівського авіаремонтного заводу.

Рішення про передачу гвинтокрила набуде чинності після відповідної ухвали Дніпропетровської обласної ради. А забезпечити передачу повітряного рятувальника галицькі депутати доручили Управлінню майном спільної власності Львівської облради.

Ігор Галущак. м.Львів.

ПОЗИЦІЯ

Україна неухильно дотримується Мінських домовленостей

Президент Петро Порошенко наголошує, що Україна неухильно виконує Мінські домовленості. "Хочу підкреслити, що Україна неухильно дотримується всіх взятих на себе зобов'язань – ми припинили вогонь", – заявив Глава держави під час засідання Ради національної безпеки і оборони.

Однак, як підкреслив Петро Порошенко, українські військовослужбовці мають можливість оборонятися, і у разі потреби завдають удару у відповідь на агресію. "Припинення вогню не означає, що ми не відкриваємо вогонь у відповідь. Відповідні накази, права і повноваження у українських частин та підрозділів є, і їм є чим захищатися", – наголосив Президент.

Водночас Глава держави зауважив, що паралельно з виконанням домовленостей Україна посилює свої позиції, нарощує обороноздатність. "Ми ведемо два паралельних процеси: процес перший – ми неухильно виконуємо вимоги Мінського меморандуму, процес другий – ми активно і рішуче нарощуємо бойовий потенціал наших Збройних Сил", – заявив Петро Порошенко.

Президент поінформував присутніх членів РНБОУ про результати переговорів з партнерами України щодо допомоги у відновленні боєздатності, зокрема про рішення США надати Україні нелетальну допомогу у галузі безпеки. "Ми будемо озброєні тактичними безпілотниками, додатково постачають станції радіоелектронної та контрбатарейної боротьби. Зараз відновлено тренування та підготовка українських військових, в тому числі із залученням наших партнерів з декількох країн НАТО", – відзначив Президент.

Глава держави також повідомив про затвердження ним плану будівництва фортифікаційних споруд. Узгоджений порядок будівництва з відповідним визначенням підрядників та відповідальних в обласних державних адміністраціях за кожну ділянку на лінії зіткнення і фінансування цих робіт.

Петро Порошенко також нагадав, що, згідно з домовленостями, після завершення відведення важкої техніки мають бути звільнені всі заручники: "Через вісім днів, коли закінчується термін відведення техніки, протягом чотирьох днів мають бути звільнені всі заручники, які незаконно утримуються бойовиками".

"Наша позиція, і тут Україну підтримують всі наші партнери – і США, і Євросоюз, ми наголошуємо і наполягаємо на тому, щоб були звільнені і заручники, які незаконно утримуються в Російській Федерації. Йдеться про Сенцова, Савченко й інших представників України", – заявив Глава держави.

ПІДТРИМКА СОЮЗНИКІВ

Перша партія військової допомоги із США прибуде до кінця березня

Президент України Петро Порошенко провів телефонну розмову з Віце-президентом США Джозефом Байденом.

Петро Порошенко повідомив про ситуацію на Донбасі і поінформував щодо останніх нормативних актів, які ухвалив український Парламент на виконання Мінських домовленостей.

Джозеф Байден розповів про рішення Президента США щодо проведення тренувань для 780 українських військовослужбовців Національної гвардії, які відбудуться найближчим часом.

Віце-президент також повідомив, що наприкінці березня до України прибуде перша партія військових автомобілів для підсилення обороноздатності України.

Президент України подякував США за сильну позицію щодо Криму та послідовну підтримку територіальної цілісності України.



Іса Акаєв, кримський татарин:

"...Українці – більш релігійні, відкриті та патріотичні. На них можна покластись. А головне – у них немає рабської сутності"



Виїхавши з Криму і пішовши воювати за Україну, кримські татари поставили на кін усе. Вони не сумніваються, що повернуться до рідної домівки, але лише під українським стягом, лише у наш, вільний Крим. Інженер-будівельник, батько сімох дітей, мусульманин Іса Акаєв ніколи і подумати не міг, що стане легендарним розвідником, командиром батальйону "Крим", що за свою свободу йому доведеться воювати. Він жодного разу не пошкодував, що взяв до рук зброю, адже жити в "їхньому" Криму просто не зміг би.



Товариші-активісти, які не виїхали з Криму, зараз – серед зниклих безвісти

Кримські татари були одними із перших українців, яким довелось покинути роками обжиті помешкання. Вони чітко засвоїли, що краще померти стоячи, ніж підкоритись ворогу і стати на коліна.

– Із самого початку кримських подій ми, якщо чесно, не думали, що все зайде так далеко. Здавалось, що це просто чергова провокація. Добре пам'ятаю, як побачив над Верховною Радою АРК російський прапор. Зателефонував товаришу, кажу: "Щось мені це зовсім не подобається". Він говорить: "Мені також". Ситуація почала швидко погіршуватись. Потім, коли побачили, як заходять російські війська і чим далі, тим більше, ми зрозуміли, що потрібно щось робити. Було страшно, адже протистояти тому, що вони почали туди підтягувати, було майже не реально. Потім ще й місцева "вата" стала більш агресивною. Деякі з моїх товаришів-активістів, які не встигли вчасно виїхати, зараз знаходяться в числі зниклих безвісти. Ми з товаришами виїхали одними із перших.

Іса скаржиться, що в Криму почався шалений тиск, особливо в питаннях релігії і національного самовираження. Розвідник запевняє, що на півострові зараз навіть російські закони не працюють, безлад повний.

– Хто що хоче – "віджимає", хто що хоче – відбирає. Все в руках тих, хто при владі. Якщо ти близький до тих, хто при владі, у тебе все буде добре. Якщо ти від них далекий, чекай на проблеми. Якщо, не дай Бог, ти помічений у проукраїнських настроях, буде просто нереально складно. Мої знайомі зараз приховують, що мають до мене якесь відношення.

В Криму і досі проживають деякі родичі і знайомі воїна. Він ділиться, що живуть вони не солодко і дуже чекають, коли на півострів повернеться Україна, а разом із нею свобода. Зараз активно ведуться розмови, що в квітні кримчан будуть мобілізувати до російської армії. Іса запевняє, що якщо таке дійсно трапиться, почнуться нові хвилі виїздів із півострова. Із кримських татар на боці Росії точно ніхто не воюватиме.

– Вони дуже сподіваються, що ми їх звільнимо від Росії, що повернемось під українським стягом. Чесно кажучи, я б у Криму залишатись і спокійно проживати просто не зміг би. Те, що зараз там відбувається, неможливо витерпіти. Незалежна людина ніколи не буде жити під гнітом, чого б це їй не коштувало. Зараз там дуже сильний тоталітарний режим. Людей заганяють у рамки, розповідають, що вони повинні робити, що повинні читати, дивитись, слухати, куди повинні іти молитись, з якими людьми можуть спілкуватись. Ніколи не зрозумію цих обмежень і ніколи не зможу так жити. Після розвалу Радянського Союзу мені довелось дуже багато поїздити по світу. Після цього я багато речей почав бачити по-іншому. Російські цінності є абсолютно не прийнятними як для мене, так і для тих, хто мене оточує.



Чотири сотні кримських татар – на захист України

Іса розповідає, що рішення іти боронити Україну він разом із побратимами прийняв одразу, а от донести його до тих, хто при владі, виявилось вкрай складно.

– Ми дійсно хочемо захищати нашу країну, а нам ніхто не вірить. До сьогодні важко усім донести наші реальні наміри. Чомусь багато хто вважає, що ми є радикальними мусульманами, тому нам не можна давати зброю до рук, бо ми її можемо повернути проти України. До нас була страшенна недовіра, та й досі є. Із різними бійцями спілкуємось, багато хто дивується, що разом із татарами доводиться воювати проти Росії. Ось таке до нас ставлення. Але нічого, воюємо потихеньку, захищаємо Україну.

Загалом в зоні АТО воює більше чотирьох сотень татар – усі вони готові щодня дивитись в очі смерті, усі вони вірять, що Крим стане українським. Та чи вірить їм український чиновник?

– Організувати батальйон було складно. Ми їздили то туди, то сюди, хотіли стати корисними Україні, але ніхто нас не міг направити. Допоміг Юрій Береза, командир батальйону "Дніпро", ми почали досить тісно спілкуватись. Але оформлення почало дуже затягуватись. А ми ж хотіли воювати, а не чекати! Потім мені допомогли познайомитись із людьми, які мають стосунок до Міністерства оборони, тільки нещодавно почали нарешті офіційно формувати наш підрозділ. Якщо чесно, то до батальйону ми не дотягуємо за кількістю людей. Батальйоном нас почали називати люди, і в результаті ця назва прижилась.

"Неіснуючі" бійці

І досі кримські татари воюють на добровільних засадах. Держава не забезпечила їх ні зброєю, ні коштами, ні продуктами харчування. Але бійці ні на що не скаржаться, усім необхідним їм допомагають українські волонтери.

– Якщо чесно, ми нелегально воюємо. Офіцери, які з нами добре знайомі, жартома називають нас НЗФ "Крим" (Незаконне збройне формування "Крим"). Офіційно до цих пір ми оформляємось. Рано чи пізно цей процес обов'язково завершиться. Зараз, можна сказати, ми на самозабезпеченні.



Першим бойовим хрещенням кримських татар стала Савур-Могила. Багато хто і дивується, як недосвідченим бійцям вдалось так ефективно відпрацювати. Насправді ж, їм просто дуже хотілось перемогти.

– Вирішальну роль зіграв не досвід, не знання, а саме бажання. Ми реально бачили й усвідомлювали, що потрібно якось зупиняти ворога, обороняти рідну землю. По-іншому – ніяк. Спочатку нас привезли вертольотами на штурм Савур-Могили, ми успішно відпрацювали. Потім, через два тижні, обороняли цю територію разом із полковником Гордійчуком, що отримав "Героя". Й до сьогодні у нас дуже теплі стосунки із ним, він зараз лікується за кордоном. Нещодавно спілкувались з ним телефоном, каже: "Хлопці, я вас просто так не залишу, я буду вами займатись, щоб у вас все було добре".

Потім ще не раз кримчанам довелось побувати у небезпечних місцях фронту. Це й Іловайськ, і Донецьк, і Піски… Та розповідати про операції детальніше Іса не має права.

– Наразі займаємось розвідкою і коригуванням артилерії. Довелось побувати багато де, та розповідати про це я не можу. Це не мій секрет, тому і розкривати його не маю права. Жодного професійного військового серед нас немає, вчитись довелось вже по ходу справи. У нас взагалі цікавий контингент – хто будівельник, хто банківський працівник, хто менеджер, хто медик, хто викладач.

На війні хлопцям доводилось стикатись із іншими мусульманами. Не до всіх з них ставлення у бійця позитивне.

– Різниця в менталності між кримськими татарами та чеченцями існує, хоч ми і є мусульманами. Ми стикалися з кадирівськими підрозділами в Іловайську. У них, звичайно, є бойовий досвід, підготовка... Вони професійні наймайці, вбивці. Це люди, які потрапили в певну течію, з якої вибратися для них неможливо – постраждають від своїх же. Вони – заручники ситуації. Для нас вони – не чоловіки. Вони – пси, яким сказали "фас".

Фронтова кухня – хінкалі, баранина та інжир

Наразі бійців і їх сім'ї повністю утримує народ України. Волонтери активно спілкуються із кримськими татарами, надсилають їм посилки, заїжджають із смаколиками і необхідними речами.

– Як тільки нам щось потрібно, ми звертаємось до волонтерів. Коли у них є можливість, вони допомагають. Коли немає можливості, ми це прекрасно розуміємо. Нічого незвичайного чи того, без чого можна було б обійтись, ми намагаємось не просити. Нам потрібне лише те, що допоможе із максимальною ефективністю виконувати поставлені завдання. Люди за власні кошти купували нам зброю і за власні гроші її оформляли. В основно-

му, це – мисливська зброя. Пізніше також з'явилась трофейна. Нам дуже потрібні прилади нічного бачення, тепловізори, хороші приціли. Велика проблема – в оптиці. На жаль, у нас в Україні зараз важке фінансове становище. Волонтери стараються з усіх сил, проте не завжди мають змогу придбати дорогі прилади. Мисливські або напівпрофесійні швидко виходять з ладу. Це ж війна, тут зовсім інше навантаження, вимоги до приладів.

Іса розповідає, що на фронті через мусульманську віру проблем практично не виникає. Адже українці – прекрасний народ, що завжди приходить на допомогу. Не їсте свинину? Без проблем! Українські волонтери привезуть на фронт живих баранів.

– Помолитись можна і в окопі. З їжею теж навчились викручуватись. Нам не раз привозили живих баранів. Також виручають сухофрукти – фініки, інжир, горішки. Грецькі горіхи є дуже поживними, фініки – просто прекрасна річ. Зараз трошки скрутно стало, долар подорожчав, ціни злетіли. Але нічого, прорвемось. Ми і хінкалі на фронті нерідко готуємо, все, як має бути. Люди завжди готові нам допомогти. Ми пояснюємо, як потрібно робити, і вони роблять все в кращому вигляді.

З часом усі зрозуміють, що несе "русский мир"

У батальйоні "Крим" практично всі є переселенцями із півострова. Завдяки війні майже кожен з них відкрив Україну із зовсім іншого боку.

– Завжди вважав, що українці мало чим відрізняються від росіян. Коли потрапив до центральної, західної України, я кардинально змінив свою думку і відкрив для себе свою, близьку і рідну Україну. Я побачив, що українці – більш релігійні, відкриті та патріотичні, менше випивають. На них можна покластись. А головне – у них немає рабської сутності. Це – одна із найпрекрасніших якостей. Люди, що змогли перемогти у собі раба, завжди викликали у мене велику пошану. Це дорого вартує. Народ почав розуміти, що напрямок, яким рухається Росія, нас однозначно не влаштовує, потрібно рухатись інакшим шляхом. Втрат – багато, негативних моментів – дуже багато. Та, мабуть, інакше нам не вдалось би прийти до того, до чого ми прийшли.

Іса переконаний, війна зможе об'єднати схід і захід країни. Люди на сході зрозуміють, якщо не зрозуміли досі, що несе їм "русский мир".

– Побачити по телевізору, прочитати в газеті – це одне. А коли ти на власній шкурі відчув – це зовсім інше. Коли ти втратив все, що у тебе було: житло, близьких людей, коли поряд із тобою розриваються снаряди і ти бачиш людей без рук і без ніг, ти починаєш мислити зовсім по-іншому. І не вірю, що ми колинебудь знайдемо спільну мову з росіянами. Ми – зовсім різні люди, по-іншому дивимось на життя, по-різному його відчуваємо, у нас – різні прагнення. Вони хочуть, щоб їх боялись, хочуть, щоб у них були найбільші ракети, найбільші заводи, а ми не цього хочемо. Ми хочемо просто жити, народжувати, виховувати, вільно висловлювати свої думки.

На запитання, чи буде Крим наш, Іса відповідає впевнено, не задумуючись ні на секунду. Півострів обо'язково стане українським, і кримські татари докладуть до цього максимум зусиль.

– Ми повинні бути готові до втрат і до труднощів. Війна навряд чи закінчиться у найближчі кілька місяців. Дуже багато ресурсів і сил у неї вкладено, щоб просто взяти і її завершити. У певної групи осіб ворога є певна мета. І поки вони її не досягли, вони будуть робити усе можливе, аби домогтися свого. А от наскільки ефективно ми будемо їм заважати, це вже залежить від нас.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

Гвардійці-зенітники "воюють" бригадою



У мирний час, коли частинам та підрозділам вітчизняних Збройних Сил виділялося традиційно обмаль пального, коштів та ресурсів, навчання здебільшого відбувалися у ланці "рота (батарея)" або, як максимум, "батальйон (дивізіон)". Тепер обстановка диктує свої вимоги, і ті, хто на разі не задіяні у виконанні завдань у зоні проведення антитерористичної операції, не припиняють постійних тренувань та вчаться воювати вже у складі з'єднань.

Так, минулого тижня у Херсонській гвардійській зенітній ракетній ордена Червоного Прапора бригаді, якою командує гвардії полковник Михайло Дмитрієв, відбулось командно-штабне навчання.

Напередодні тактичні навчання пройшли в окремих підрозділах бригади. Особовий склад дивізіонів відпрацьовував різноманітні завдання, серед яких – здійснення маршу, підготовка зенітного ракетного комплексу до пуску, дії чергової групи з відбиття нападу на розташування підрозділу. І ось настала черга навчання в масштабі всієї бригади.

Для контролю за проведенням КШН прибула група офіцерів-посередників із числа офіцерів частин Повітряного командування "Південь" на чолі з полковником Володимиром Алімпієвим.

В перший день навчань проводилось уточнення рішення командира бригади на бойові дії та планування бойових дій бригади.

Здатність мислити за єдиним задумом, метою і часом, приймати відповідні командирські рішення в управлінні бригадою, відділом чи службою демонстрував кожен офіцер, будь то командир зенітного ракетного дивізіону чи начальник служби.

На другий день навчання відпрацьовувалось безпосереднє ведення бойових дій зенітною ракетною бригадою.

Командування бригади в єдиній оперативно-тактичній обстановці відпрацьовувало на своєму командному пункті питання управління підрозділами, оперативно реагувало на ввідні.

Кожен підрозділ бригади, під контролем посередників, виконував свої специфічні завдання. Так, наприклад, підрозділи охорони та тривожні групи дивізіонів відпрацьовували дії з відбиття нападу диверсійно-розвідувальних груп противника, дії під час застосування противником зброї масового ураження, надання першої медичної допомоги пораненим. Підрозділи та служби забезпечення працювали над забезпеченням безперебійної роботи особового складу, підвозу матеріальних засобів. Також в польових умовах було організовано миття особового складу в лазні. Дивізіони виконували повітряне прикриття угруповання своїх військ, перехоплювали, захоплювали, супроводжували і знищували повітряні цілі – винищувачі, крилаті ракети противника, а також проводили переміщення на запасні позиції, організовували та здійснювали наземну оборону підрозділів на нових позиціях.



Організовано та без пригод пройшов і вихід зенітного ракетного дивізіону на запасні позиції в нічний час. Під час здійснення нічного маршу особовий склад діяв впевнено, вміло та професійно. На запасних позиціях були розгорнуті похідні світлиці, де особовий склад отримував оперативну інформацію про хід навчань, ситуацію в країні та у світі.

На третій день продовжувалось ведення бойових дій та проводились роботи з відновлення боєздатності підрозділів бригади. Зокрема, було проведено переміщення дивізіонів відповідно до ввідних, що постійно надходили. Також проводились роботи з відновлення умовно пошкодженої в бою техніки, встановлювався зв'язок та налагоджувалась робота з безперебійного управління підрозділами з КП та ЗКП.

Крім відпрацювання питань бойової роботи в реальній мішеневій обстановці, значна увага з боку керівництва навчань приділялась методиці оцінювання обстановки в районі бойових дій під час підготовки до бойового застосування та доповідей командиру заступниками, начальниками служб щодо пропозицій з відновлення втрат за усіма видами забезпечення та особового складу.

За словами полковника Володимира Алімпієва, остаточну оцінку діям особового складу зенітної ракетної бригади буде визначено після завершення обробки даних фотоконтролю. Втім, офіцери-посередники в основному ставили підрозділам оцінку "добре", що свідчить про готовність з'єднання виконувати завдання за призначенням.

Олександр Риков. м.Херсон.
Фото автора.

Військова хатинка



Від початку російської агресії визначені підрозділи Галицько-Волинської радіотехнічної бригади залишили місця постійної дислокації та розгорнулись у певних районах для прикриття важливих об'єктів держави. Вже майже рік вартові неба несуть бойове чергування далеко від рідних домівок.

Головне завдання локаторників – спостереження за ситуацією в небі України. Найбільше уваги приділяють охороні стратегічних об'єктів – великих промислових підприємств, атомних електростанцій.

– Ніхто з нас не думав, що нести бойове чергування в полі доведеться не тиждень-другий, як на навчаннях, а багато місяців, – згадує старший лейтенант Руслан Федоришин – один з офіцерів, який ніс службу на польових позиціях, – мешкали в наметах, інколи доводилося й померзнути. Але духом ніхто не занепав. Навпаки, за деякий час, коли стало зрозуміло, що ми тут надовго, виникла ідея звести повноцінний будинок для ночівлі та відпочинку.

Плани військових підтримала громада села, поруч з яким знаходяться позиції локаторників. Мешканці допомогли всім, чим могли. У військових з'явилися й будматеріали, й помічники. Невдовзі будинок прийняв новосельців.

– В комфортних умовах краще відпочивається, – каже старший сержант Володимир Банах, – відтак, і сил після такого відпочинку для несення бойового чергування більше. Кожний, хто прибуває у відрядження, знає, що холодні вітри в чистому полі не стануть перешкодою у хвилини відпочинку. Військові, які прибувають на ротацію, із задоволенням вносять свій вклад у благоустрій будиночка.

– Велику вдячність хочемо висловити місцевій громаді, – зазначає старший лейтенант Руслан Федоришин, – це наші щирі й надійні друзі. Військові у неділю ходять до церкви в селі. Живемо як добрі сусіди. На жаль, з міркувань безпеки ми зараз не можемо повідомити назву цього населеного пункту. Зведений будинок – не єдина спільна справа. Люди нам допомагають у всім, чим можуть.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

Маскувальна сітка від дітлахів

Днями представники Білоцерківського зенітного ракетного полку завітали в гості та провели зустріч із педагогічним та учнівським колективом Білоцерківської ЗОШ №21. Підрозділи цієї військової частини ППО Сухопутних військ вже майже рік знаходяться у зоні проведення антитерористичної операції.

Там вони виконують бойові завдання за призначенням, пильнуючи повітряний простір над місцями дислокації наземних військ та знищуючи безпілотні літальні апарати противника. Маленькі білоцерківці, у свою чергу, всіляко підтримують військовослужбовців, серед яких, є і їхні батьки, знайомі, сусіди.

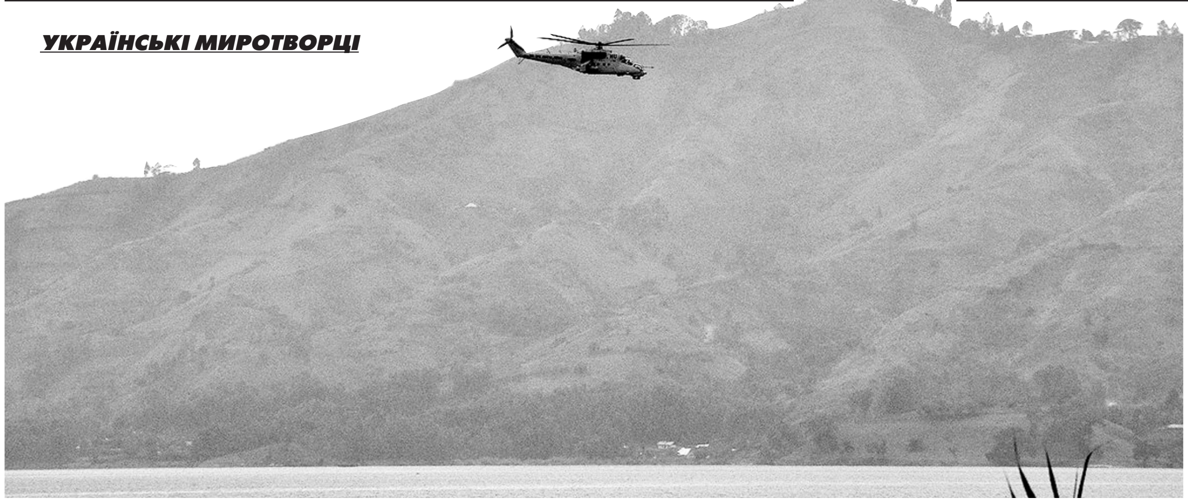
Як розповів заступник командира полку майор Олег Гуменний, маленькі школярі підготували для захисників теплу зустріч із невеличкою концертною програмою, передали хлопцям на передову дитячі малюнки, листи та подарували маскувальну сітку, яку виготовили власноруч під час уроків трудового навчання.

Директор навчального закладу Олег Мерімерін наголосив, що допомога для військових буде надходити й надалі, учні школи та вчителі будуть завжди зі своїми захисниками: "Лише спільними зусиллями ми можемо якнайкраще допомогти нашим військовикам, а вони – виконати поставлені завдання щодо захисту незалежності та територіальної цілісності нашої держави".

За вагомий особистий внесок та надання безкорисливої допомоги військовослужбовцям Збройних Сил України були відзначені грамотами командира військової частини керівник навчального закладу та кращі учні.

Олексій Тригуб. "Крила України".

УКРАЇНСЬКІ МИРОТВОРЦІ



У Конго тренуються навідники

Група бойового управління 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго в районі населеного пункту Саке практично відпрацювала наведення вертольота Мі-24П на визначені наземні цілі.

Прибувши у визначений район, офіцери групи бойового управління вертолітного загону провели розвідку місцевості, перевірили зв'язок з командним пунктом загону, узгодили радіочастоту з екіпажем вертольота, підготували майданчик для бойової роботи та визначили цілі.

У взаємодії з вертольотом Мі-24П групою бойового управління, яку очолював начальник штабу 18 окремого вертолітного загону полковник Сергій Шаповалов, та начальником командного пункту загону полковником Євгеном Давиденком було виконано 42 наведення на визначені наземні цілі. Екіпажем Мі-24П під час наведення керував льотчик майор Віталій Нечипоренко. Під час тренування авіанавідники задля кращого наведення змінювали координати цілей для вертольотів та позначали нові орієнтири.



– Тренування, яке ми провели, є необхідним не лише для льотчиків вертольоту Мі-24П, що виконали вправи згідно з курсом бойової підготовки і вдосконалили свою льотну майстерність, а й для офіцерів групи бойового управління, що брали участь – майора Андрія Капустинського та старшого лейтенанта Сергія Бєлгородцева, – зазначив полковник Євген Давиденко.

Офіцер також наголосив, що подібні тренування проводяться для підтримки високої натренованості льотного складу, а також з метою визначення рівня готовності групи бойового управління і екіпажів Мі-24П до застосування за призначенням. Під час цих заходів також відпрацьовуються питання взаємодії між екіпажами вертольотів Мі-24П у повітрі, тактичні прийоми взаємного прикриття під час атаки по наземних цілях.

ДР КОНГО

Військові медики оберігають миротворців від тропічних хвороб

У 18-му окремому вертолітному загоні, що виконує завдання Місії ООН зі стабілізації в ДР Конго, де командиром льотчик-снайпер полковник Володимир Колотило, військові лікарі та фельдшери проводять планові профілактичні щеплення особового складу загону.



За словами начальника медичної служби – начальника медичного пункту загону полковника м/с Сергія Кобенди, санітарно-епідеміологічна обстановка в місці дислокації українських військовослужбовців стабільна. Для того, щоб вберегти здоров'я особового складу вертолітного загону, військові лікарі проводять третій етап вакцинації від гепатиту В. Варто додати, що два щеплення військові вже отримали у Бродах під час проходження медичного огляду перед вильотом до ДР Конго.

– Серед особового складу гострих інфекційних або гострих кишкових захворювань не відмічається. Присутні поодинокі випадки гострих респіраторних захворювань, які виникають у військовослужбовців через адаптацію до місцевого клімату, мають легку форму та лікуються амбулаторно в медичному пункті, – розповів лікар. – За місяць нашого перебування у цій африканській країні з такими хворобами до медичної частини звернулось вісім миротворців.

Сергій Кобенда повідомив, що медпункт забезпечений усіма необхідними медичними препаратами, які було доставлено з України. У разі крайньої необхідності потрібні медпрепарати буде закуплено додатково.

Назар Волошин. Фото автора.

НА ПЕРЕДОВІЙ

Бій в аеропорту

У неоголошеній війні на Донбасі бере участь чимало військовослужбовців Повітряних Сил. І часто ці воїни опиняються у найбільш гарячих місцях протистояння з терористами. Вони не володіють навичками спецпризначенців, однак мають міцну волю воїна.



В зону проведення антитерористичної операції майор Руслан Семенюк та старшина Віталій Аврамов потрапили у склади автомобільного підрозділу. Вони – військовослужбовці зенітної ракетної бригади, яка дислокується у Дніпропетровську. Руслан – начальник автослужби. Віталій – водій.

– У січні наш підрозділ був направлений в зону АТО. Перед нами стояло завдання забезпечити бойові підрозділи транспортом. Всі наші водії мали солідний досвід, техніка – у доброму стані, – розповідає майор Руслан Семенюк. – Можливо, тому командування і обрало саме нас. Певний час наш підрозділ придавали різним військовим частинам. Згодом опинились в населеному пункті Піски під Донецьким аеропортом і почали працювати в інтересах "кіборгів".

Тут водії вантажних автомобілів в складі конвоїв доставляли вантажі в термінал аеропорту та забирали поранених. Часто рейси відбувались під щільним вогнем терористів, які тоді прагнули за будь-яку ціну взяти термінал.

– Одного разу в такий конвой поставили й наші машини, – розповідає Віталій, – їхали вночі, без освітлення. Видимість – ноль метрів, швидкість – 10-20 км на годину. Однак і таке маскування виявилося марним. Противник виявив нас за допомогою тепловізорів. Почався обстріл колони. Ми також "огризалися". В нашому конвої були БТРи і танки. Вони прикривали нас вогнем. Якоїсь миті я побачив спалах, почув вибух, і ударною хвилею був викинутий зі свого КрАЗа.

Так старшина Аврамов отримав поранення. Бій тривав, командир прийняв рішення відвести колону на безпечні позиції. До місця обстрілу конвою підійшли танки для прикриття відходу. Пораненого Віталія побачив майор Семенюк. Він був оглушений вибухом, але таки забрав пораненого старшину з поля бою.

– Я був старшим машини, якою керував Віталій, – згадує майор Руслан Семенюк. – Ми возили боєприпаси, військовослужбовців, евакуйовували поранених тощо. Служимо в одній військовій частині 14 років. Та навіть якби я познайомився з ним лише за день до рейсу, все одно не залишив би його на полі бою.

Старшину Аврамова поклали на броню БТРа, вивезли з зони вогневого ураження, а потім доправили до лікарні. Зараз стан здоров'я майора Семенюка та старшини Аврамова задовільний. Вони відновили сили і продовжують служити Україні.

Владислав Назаркевич. "Крила України".



Мобілізовані офіцери готові боротися з терористами

На Харківщині, на Гвардійському ордена Червоної Зірки факультеті військової підготовки Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут", відбувся черговий випуск слухачів курсів перепідготовки та підвищення кваліфікації. Напередодні близько двох сотень офіцерів, призваних із запасу в рамках четвертої хвилі мобілізації, успішно завершили спеціальне навчання за своїми військово-обліковими спеціальностями.

– Під час перепідготовки для теорії ми відвели мінімум часу. Натомість пріоритетними зробили практичні заняття на техніці та в тирі. Таким чином, мобілізовані офіцери швидко відновили втрачені навички і зараз ні в чому не поступаються кадровим військовослужбовцям. Вважаю, ми заклали необхідний фундамент для подальшої їхньої "обкатки" і професійного зростання у військах, – розповів начальник факультету полковник Олександр Серпухов.

Серед випускників четвертого набору на спеціальних курсах був і сорокатрирічний харків'янин старший лейтенант Андрій Басов.

– До свого райвійськкомату я приходив усі попередні хвилі мобілізації. І лише в січні цього року мої знання танків і командирські здібності знадобилися Батьківщині. Зараз дуже радий, що зможу принести користь своєму народові. Потрапивши до свого підрозділу Сухопутних військ, буду проситися до зони АТО. Адже зараз треба допомогти нашим героям на передовій, і ми з товаришами готові долучитися до боротьби з терористами, – зазначив старший лейтенант Андрій Басов.

За словами командування військового вузу, до проведення занять зі слухачами курсів перепідготовки та підвищення кваліфікації залучаються викладачі з числа учасників антитерористичної операції та воїнів-миротворців. Навчальний процес постійно корегується з урахуванням успіхів наших військ на Донбасі. Тому до своїх військових з'єднань та окремих підрозділів випускники прибувають добре підготовленими.

Дмитро Горбунов. м.Харків. Фото автора.

НОВИНИ АВТОПРОМУ

“Богдан” розпочав виробництво бронеавтомобілів Барс-6



В Україні розпочалося виробництво модернізованих бронеавтомобілів Барс-6. Так, під час відвідування військовослужбовцями автомобільного заводу “Богдан” у Черкасах був показаний процес виготовлення броньовика “Барс-6”.

Бронетранспортер “Барс-6” представляє собою спеціалізовану платформу сімейства легких броньованих бойових машин “Барс”. Нова машина призначена для виконання тактичних завдань, патрулювання кордонів, захисту контрольно-пропускних пунктів і ведення бойових операцій у міських умовах. “Барс-6” вперше представлений в макетному зразку на виставці IDEX 2015.

Вже відомо, що Нацгвардія розмістила замовлення на 90 таких бронеавтомобілів, які будуть випускатися на базі підприємства “Богдан Моторс” у Черкасах.

Крім того, бронемашина братиме участь у тендері Міністерства оборони України щодо закупівлі легких багатоцільових бронеавтомобілів.

ПЛАНИ

Національна гвардія України придбає 10 бронемашин “Козак-2”

Національна гвардія України заявила про намір придбати 10 бронемашин “Козак-2” виробництва науково-виробничого об’єднання “Практика”.



Повідомляється, що на першому етапі буде закуплена установча партія в розмірі 10 бронемашин і надалі можливе збільшення замовлення до 60 автомобілів. “Козак-2” базується на шасі Iveco Eurocargo 4Ч4. Корпус зроблений зі зварної сталевої броні. Автомобіль має диверсифікований рівень захисту із броньованою капсулою для солдатів. Це забезпечує захист від вогню стрілецької зброї та осколків артилерійських снарядів. Автомобіль має подвійний V-подібний корпус. Він витримує вибух, еквівалентний 3 кг у тротиловому еквіваленті.

Автомобіль оснащений дизельним двигуном IVECO потужністю 279 кінських сил. Екіпаж бойової машини складає 15 осіб, при цьому вага бронемашини – 15 т, з вантажопідйомністю в 4 т.

На бронемашину може бути встановлено наступне стрілецьке озброєння, кріплення для якого передбачене в поворотному люку на даху:

7,62-мм кулемет ПКМС з боєкомплектом 2500 патронів;

12,7-мм крупнокаліберний кулемет (НСВТ або КТ-12.7) з боєкомплектом 450 чи 500 патронів;

30-мм автоматичний гранатомет (АГС-17 або КБА-117) з боєкомплектом 100 пострілів;

40-мм автоматичний гранатомет УАГ-40 з боєкомплектом 87 пострілів.

Крім того, є можливість установки на дах бронемашини бойового модуля з дистанційно керованим озброєнням, оператор якого знаходиться в салоні.

РОЗРОБКИ

В Україні розробляють персональну систему балістичного захисту

Робоча група Міноборони України, яка, зокрема, займається розробкою нових зразків спорядження, провела перші випробування експериментальної персональної системи балістичного захисту МПСБЗ-15, призначеної для екіпажів вертольотів, бронетехніки, артилеристів, десантників.

Нова експериментальна персональна система балістичного захисту МПСБЗ-15 отримана від виробника і буде піддана випробуванням на ергономіку для потреб різних військово-облікових спеціальностей.

У результаті цих тестів буде вирішено, в якій комплектації вона буде “зафіксована” в нормах забезпечення для кожного ВУС. Іншими словами – наприклад, танкістам бронетехніки не потрібні пахові і куприкові елементи захисту, а також набіцепсники та бронепояс. Вони все одно їх носити не стануть. А ось головний модуль (Плейт кер) і бронепелерина їм потрібні. Таким чином, буде з’ясована потрібна комплектація для всіх “спеціальностей”, яку згодом планується прописати в нормативних документах.

Основні характеристики:

1. Матеріал чохлів – 1000 den Кордура.

2. Бронемати – дайніма.

3. Бронеплити – монокераміка 6 клас. (Практично повна відсутність рикошету). На тестах ДНДКЦ відстрілювалися Б-32 7,62х54. Пробій тільки після 8-го влучення. Супер-ціна запропонована виробником – 130 доларів (для ЗС України).

4. Гарантійний термін експлуатації чохлів – не менше 2 років.

5. Гарантійний термін експлуатації бронеелементів – 5 років.

Загальна вага усього комплекту – 10,5 кг.



ДООПРАЦЮВАННЯ ТЕХНІКИ

КрАЗ врахував побажання українських військових

У рамках наради представники Національної гвардії, Прикордонних військ і Міністерства оборони України виробили детальний огляд всієї лінійки техніки, що постачається сьогодні КрАЗом силовим структурам.

Зокрема, начальник відділу бронетехніки Національної гвардії України Олексій Кравцов зазначив: “Такої техніки у нас ніколи не було в експлуатації. Очевидно, що в ході використання бронемашин виникло багато питань, зауважень та пропозицій до виробника з доопрацювання їхньої конструкції. На прикладі останніх зразків, представлених сьогодні до огляду, добре видно, що низку питань КрАЗ вже зняв. Це, зокрема, стосується дзеркал заднього виду, передніх буксирувальних пристроїв тощо. Сьогодні потреба Нацгвардії в такій техніці становить понад 200 одиниць”.

На підприємстві також зазначили, що робота з адаптації армійських машин КрАЗ до умов ведення бойових дій в зоні АТО ведеться активно, але представляє собою дуже важкий процес, оскільки будь-який вид військової техніки “заточений” під певні завдання, і, виходячи з них, визначаються її технічні вимоги.

Зокрема, КрАЗ-Спартан і КрАЗ-Кугуар спочатку призначалися для патрулювання небезпечних районів, доставки та захисту екіпажу від легкого стрілецького озброєння, підриву на фугасі і на підставі цих завдань підприємству були прописані ТУ замовника. Всі висунуті завдання бронемашинами були виконані в повному обсязі. Проте надалі в умовах, характерних для зони АТО, бронеавтомобілі стали машинами ближнього бою, легкими бронетранспортерами і сьогодні використовуються в умовах бездоріжжя, у зв’язку з чим змінився характер навантажень. Зміна завдань машин спричинила термінову їхню адаптацію під нові завдання.

ДЛЯ ЗАХИСТУ ВОЇНІВ

Під Києвом налагодили виробництво балістичних масок “Кіборг”

Маски “Кіборг” призначені для захисту обличчя від влучення осколків мін, гранат і снарядів, а також утримання куль пістолета “Макарова” і гладкоствольних рушниць 12 і 20-го калібрів.



Нова розробка проводиться на базі Білоцерківського механічного заводу силами волонтерів. Орієнтовна вартість балістичної маски “Кіборг” сягає 3 тис. грн.

Маска “Кіборг” може використовуватися інженерно-саперними, десантними підрозділами, спецназом і піхотою як тактичні маски, під час проведення зачисток і наступальних операцій.

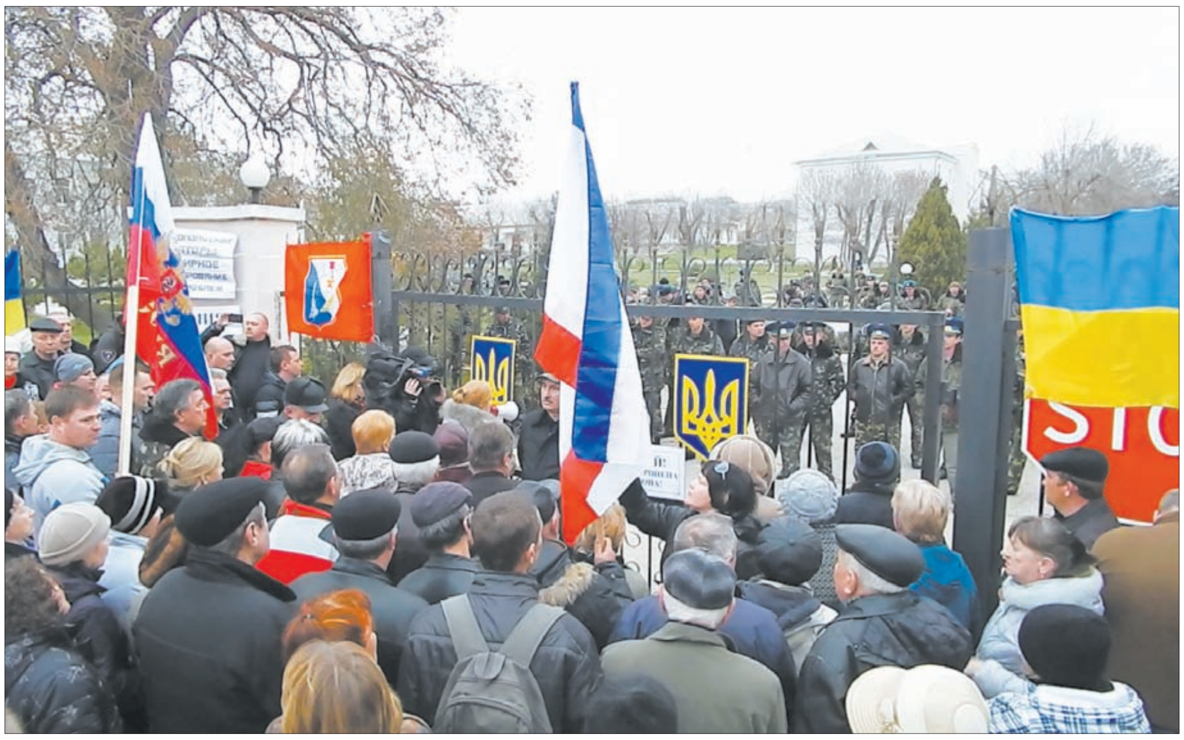
Чохол маски виконаний зі зносостійкої водонепроникної тканини ТМ Cordura щільністю 500 den. Тепер він доповнений зручними вушними кріпленнями-накладками на текстильній липучці ТМ Cosmolon, розрахований на 10 тисяч циклів.

В основній системі кріплення використовуються застібки-фастекси з ацеталю від компанії DUE EMME (2M) шириною 40 мм в комплекті з ремінною тасьмою фірми Pasamon товщиною 1,6 мм, яка витримує навантаження у 1300 кг. Під час проведення польових випробувань було доведено утримання патрона “ПМ” калібру 9х 18 мм (Індекс ГАУ – 57-Н-181с): куля масою 5,9 г зі сталевим сердечником, біметалева гільза. Відстріл здійснювався з відстані у 3 метри. Одна з модифікацій маски вже пройшла польові випробування 74-им окремим розвідувальним батальйоном розвідки на фронті, де знаходилася з 4 лютого 2015 року.

За результатами випробування була виявлена низка проблем, які виробники зобов’язались усунути у найкоротші терміни. Серед недоліків – обмеження маскою руху при різких поворотах голови вліво-вправо, незручності при переворотах. Разом з тим, бійці відзначили й позитивні сторони застосування даної маски: легка, не утруднює дихання, огляд та прицілювання, відсутні спітніння окулярів у процесі носіння та інші незручності, на кшталт здавлювання обличчя. Втім, на думку безпосередніх експлуатантів, виробникові потрібно виготовляти маски декількох розмірів для ідеального підлаштування під кожного бійця. Зараз маска продовжує використовуватися бійцями 74-го ОРБ на першій лінії фронту.

Крим без України.

Цими днями минає рік однієї з найогидніших авантюр 21 століття – анексії Російською Федерацією українського Криму. Найсумнішим є те, що саме ця країна, яка донедавна вперто називала себе "старшим братом", свого часу виступила одним із гарантів територіальної цілісності України в обмін на відмову від 3-го у світі ядерного потенціалу, що дістався нашій країні після розпаду СРСР.



Відлік розпочато

Реалізація злочинного замислу новітніх "собирателей русских земель" формально почалась в ніч з 26 на 27 лютого 2014 року. Напередодні у Сімферополі під стінами Верховної Ради Криму відбувся десятитисячний мітинг кримчан на підтримку цілісності України, організований Меджлісом кримськотатарського народу та іншими проукраїнськими силами півострова. Поруч з патріотичною акцією відбулась і менш чисельна – акція російських націонал-шовіністів, які вимагали приєднання автономії до Росії. Між опонентами відбулися зіткнення, під час яких загинуло двоє осіб – в одного чоловіка стався серцевий напад, іншою жертвою стала жінка, яку затоптав натовп. Ситуацію вдалось залагодити шляхом перемовин, де було досягнуто згоди щодо складання повноважень представниками усієї виконавчої влади автономії та створення нового коаліційного уряду АРК. Але такий розвиток подій зовсім не входив у плани Білокам'яної…

Як згодом стало відомо, того ж дня з російського міста Тольятті в Крим прибула окрема бригада спецназу ГРУ РФ – начебто для охорони одного із стратегічних об'єктів. Силовики повинні були нести службу до "повної стабілізації обстановки" в Україні. Втім, це, швидше за все, лише один із багатьох досі не оприлюднених фактів участі російських силовиків у спланованій спецоперації проти України.

Як вже згадувалось вище, "русский мир" увірвався у Крим посеред ночі – наче злодій, на багнетах "нічийних" вояків. Так, під покровом темряви невідомі озброєні люди захопили будівлі Ради міністрів і Верховної Ради АРК. Рановранці під їхньою "охороною" відбулась сесія парламенту автономії, на якій було відправлено у відставку уряд Криму на чолі з Анатолієм Могильовим. Натомість новим главою Радміну проросійськи налаштовані депутати призначили лідера партії "Русское единство" Сергія Аксьонова. Невизнаний новою владою України прем'єр закликав президента Росії "забезпечити мир і спокій" у Криму.

З того часу на півострові було відзначено несанкціоноване пересування представників Чорноморського флоту РФ. А на в'їзді до Криму з'явилися блокпости, які охороняли невідомі люди зі зброєю. Крім того, самопроголошена влада АРК озвучила плани проведення кримського референдуму. Містами півострова покотилась хвиля мітингів під російськими прапорами. І ще одна невеличка деталь – майже не поміченим у ЗМІ залишився факт перебування у цей час в Криму голови громадського руху Український вибір Віктора Медведчука…

На гребені хвилі сепаратизму

Ще за кілька днів проросійські акції прокотились Донецьком, Миколаєвом, Херсоном. Реакція Кремля була миттєвою – Путін запросив у Ради Федерації РФ дозволу "у зв'язку з екстраординарною ситуацією, що склалася в Україні, загрозою життю громадян Російської Федерації, наших співвітчизників, особового складу військового контингенту Збройних Сил РФ" використовувати російські війська "до стабілізації суспільно-політичної ситуації в цій країні". Рада Федерації прохання задовольнила. Майже одночасно в самому Криму розпочались облога, а згодом і захоплення озброєними людьми у військовій формі без розпізнавальних знаків (які називали себе "самообороною Криму") разом з рядженими російськими козачками органів місцевої влади, Міжнародного аеропорту "Сімферополь", військових частин ЗС України, місць базувань підрозділів "Держприкордонслужби", МВС, інших стратегічних об'єктів.

Зважаючи на загрозу, яка нависла над нашою державою, у Верховній Раді було ініційоване звернення до країн-гарантів цілісності України за Будапештським меморандумом з приводу подій в Криму. Офіційний Київ закликав керівництво Російської Федерації відкликати свої війська з півострова. Але попри вимоги української



влади до Криму продовжують прибувати нові й нові російські військові кораблі (зокрема й десантні) з бойовою технікою та особовим складом, а з території Ростовської області РФ на півострів перебазовуються ударні вертольоти.

Все виразніше лунають погрози і з боку офіційних осіб нашої північної сусідки – спікер російської Держдуми Сергій Наришкін у телефонній розмові з в.о. Президента України Олександром Турчиновим заявив, що Росія готова до військової агресії щодо України, якщо буде застосована сила "проти мирних громадян України, які проживають на території Криму і сходу". А от негласний рупор Кремля – Володимир Жириновський у своїх полум'яних спічах ледь не на всіх телеканалах РФ відкрито озвучував власні прогнози щодо подальшої долі України (читаємо – розчленування суверенної держави-сусідки), які за дивним збігом обставин справджувались один в один.

Не залишилась осторонь і світова спільнота. Рада Безпеки ООН майже всі свої екстрені засідання проводила саме з приводу ситуації в Україні, виказуючи свою "стурбованість і глибоке занепокоєння". Обурення діями Росії висловили і європейські міжнародні інституції. Більше того, до "напівокупованого" Криму виїхала місія ОБСЄ. Проте її роботі з усіх сил чинили опір "нічийні" "зелені чоловічки". Тим все й скінчилося…

6 березня на позачерговому пленарному засіданні Верховної Ради АРК проросійсько налаштовані депутати ухвалюють постанову щодо проведення 16 березня загальнокримського референдуму. Севастопольська ж міськрада пішла значно далі – на своєму засіданні міські обранці прийняли рішення про входження Севастополя до складу Російської Федерації як суб'єкта РФ – без будь-яких "бюрократичних" зволікань.

Градус життя на півострові поступово наближається до точки кипіння. З кожним днем все інтенсивніше чиниться тиск на військовослужбовців ЗС України, більшість з яких, незважаючи ні на що, залишається вірними військовій Присязі. Росіяни без будь-яких докорів сумління використовують найбрудніші методи боротьби, включаючи шантаж та погрози розправи з членами родин українських солдатів та офіцерів і навіть зважуючись на вбивство українських військовослужбовців.

Та чи варто дивуватись поведінці підданих, якщо сам "цар" під час прес-конференції для представників російських мас-медіа, що відбулась 4 березня, безсоромно озвучує новітню тактику російської армії (яка, без перебільшення, суперечить здоровому глузду) – ховатися за спинами мирних громадян.

– И пусть кто-то из украинских военных попробует стрелять в своих людей, российские военные будут стоять позади людей, не спереди, а сзади, – зазначив Путін.

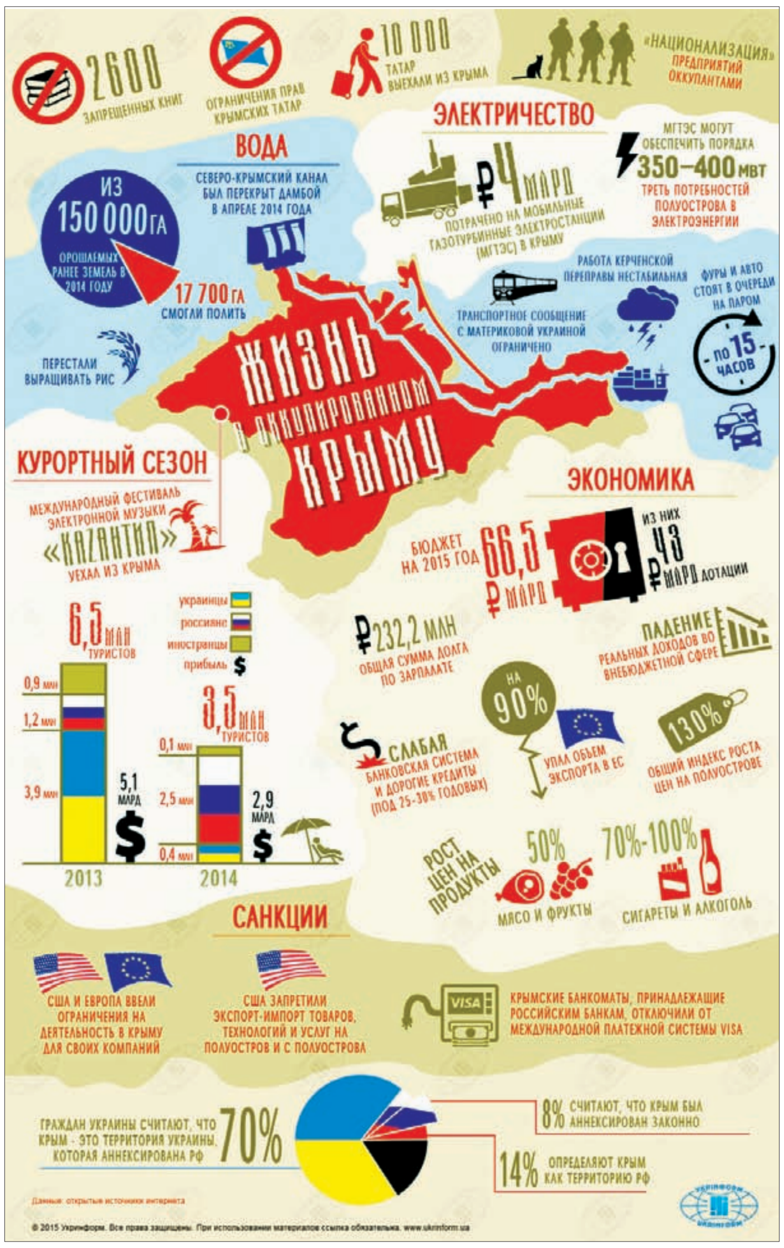
16 березня 2014 року так зване волевиявлення мешканців Криму щодо статусу півострова таки відбулось. Щоправда, під дулами російських автоматів. За сфальсифікованими результатами референдуму, проведення яких, до речі, заборонене на теренах самої Росії, остання включила українську територію до свого складу. Ні Україна, ні Європейський Союз, ні США не визнали це голосування і вважають, що Крим Росія анексувала. А Путін – більше не бажаний у товаристві лідерів провідних країн, оскільки вірити йому не доводиться.



Брехун 80 lvl

Брехати для російського президента, мабуть, справа буденна.

Рік під окупантом



Звісно, не лише для нього самого – в основі усієї російської пропагандистської машини лежить тиражування на багатомільйонні аудиторії завідомо не правдивої інформації, від якої нерідко волосся стає дибки. Та по той бік українсько-російського кордону це давно вже стало нормою життя. Як запевняв свого часу Пауль Йозеф Геббельс – головний пропагандист III Рейха



(якого, до речі, Путін назвав “талантливым человеком”, котрий “всегда добивался своего”), “чим неймовірніша брехня, тим швидше у неї повірять!”. І таких прикладів тотального обману, над якими на 1/6 території планети Земля наполегливо працюють тисячі, а може, й десятки тисяч спеціально підготовлених людей, – безліч. Втім, залишивши російську дійсність на поталу тамтешньому обивателю, повернемось до деяких очевидних фактів відвертої брехні Путіна стосовно України.

Російський лідер неодноразово стверджував, що не ідентифіковані “зелені чоловічки” не мають жодного стосунку до збройних сил його країни. Зокрема, на початку березня 2014 року на запитання журналіста: “Хто блокує в Криму українські військові частини?” Путін відповів: “Никаких российских войск там не было, это были отряды самообороны Крыма, которые купили форму российской армии в ближайшем магазине”.

Місяцем пізніше він таки визнає, що “за спиной самообороны Крыма встали наши военные. По-другому провести референдум было нельзя”. А вже за півроку в інтерв'ю німецькому телеканалу ARD Путін заявить наступне: “Да, я не скрываю, конечно, это факт, мы никогда его не скрывали, наши вооружённые силы, прямо скажем, блокировали Вооружённые Силы Украины, расквартированные в Крыму”.

Погодьтесь, подібна алогічність і непослідовність людини, яка вважає себе одним із найвпливовіших людей світу, щонайменше викликає нездорові враження.

Іншою брехнею виявились результати згаданого вже “волевиявлення кримчан”. На сайті Ради при президенті РФ з розвитку громадянського суспільства і прав людини була оприлюднена інформація, в якій зазначалось, що на референдумі 16 березня за приєднання до РФ насправді проголосували 50-60% кримчан з явкою 30-50% (фактично – від 15 до 30 відсотків населення, серед яких значна кількість громадян Росії вирішили долю українського півострова). За офіційними ж даними, які неодноразово повторював сам Путін, явка на референдумі в Криму (без урахування Севастополя, де проводили окремий референдум) становила 83,1% виборців, і 96,77% із них висловилися за приєднання Криму до Росії.

До річниці анексії Криму Росією Велика Британія згадала й іншу “нестиковочку” у заявах верховного правителя Росії. Зокрема, як змінювалися висловлювання президента РФ Володимира Путіна



щодо захоплення українського півострова. Так, на запитання журналіста, як ви бачите майбутнє Криму і чи розглядаєте ви можливість приєднання його до Росії, той відповів: “Нет, не рассматриваю. Я вообще считаю, что только люди, которые живут на той или иной территории, имеют право определять свое будущее”.

А от в інтерв'ю телеканалу “Росія-1”, яке було використане у фільмі “Крим. Шлях на Батьківщину”: Путін заявив наступне: “Это было ночью 22 февраля [2014 года]... Я не буду скрывать, я сказал своим коллегам, что ситуация в Украине развивается таким образом, что мы вынуждены начать работу по возвращению Крыма в состав России”. Фактично він визнав, що референдум – це незначуща формальність у цілеспрямованій кампанії “повернення”. А жителі Криму – звичайні пішаки, думка яких нічого не варта, адже буде так, я спланували в Білокам'яній.

За минулий рік Путіна і його оточення на брехні різного гатунку “підловлювали” ледь не всі світові лідери: від найбільш лояльних – Білорусі чи Казахстану, відносно поміркованих – Німеччини та Франції і закінчуючи непримиренними ідеологічними супротивниками – США, Польщі та Великої Британії. Засідання Ради Безпеки ООН нерідко нагадували таке собі шоу “Викрий брехуна”! Та, як видно, нова російська еліта живе у зовсім іншому вимірі, де панує принцип: “Правда – ніщо, амбіції – все!”

І ще один невеликий штрих до образу вождя. Якось самопроголошений керівник Криму Сергій Аксьонов обмовився, що ініціатором анексії Криму був особисто Путін. Більше того, у тому ж таки фільмі Андрія Кондрашова “Крим. Шлях на Батьківщину”, президент Росії зізнався, що Кремль був готовий застосувати свої ядерні сили у разі, якщо процес відторгнення частини української території піде не за сценарієм. “Мы готовы были это сделать”, – зазначив він.

Такі слова не тільки викликають занепокоєння, а ставлять під сумнів адекватність людини, яка задля реалізації власних авантюр здатна поставити на карту існування людської цивілізації, розв'язавши Третю світову.

Померти в Росії

За рік, який для багатьох кримчан видавався втіленням їхньої (як це їм хотілось) споконвічної мрії – жити в Росії, змінилось чимало. Насамперед, для них самих. Хто б там що не казав, але в Криму і досі залишились чимало ідейних – відчайдухів, для яких “померти в Росії” – межа марень! Вони заради своїх переконань терпітимуть найтяжчі потрясіння. Залишилися і ті, хто за жодних обставин не змириться з думкою, що “Крим – це вже не Україна”. І таких, незважаючи на велику кількість біженців із нового “російського раю” до неокупованих регіонів України, теж є чимало.

Все ж переважну більшість населення півострова становить дещо інша категорія громадян. Людей, кого за роки бездіяльності української влади кремлівська пропагандистська машина перетворила із звичайних українських громадян на гвинтики у важкому катку, що торує шлях “русского мира”, від якого у підсумку взагалі нічого не залежить, окрім як мовчки задовольнятися його “благами”.

Як же змінилось життя за цей короткий і, в той же час, такий довгий та складний період української історії? Перше, про що говорять самі мешканці Криму, – це прозріння. Процес цей складний і неоднозначний, але відчувши раз переваги демократичного суспільства, хоч і не в найдалішій їх реалізації, досить важко адаптуватись до “принад”ріднішого за менталь-



ністю, але вкрай не приємного, а часом і досить небезпечного для життя тоталітарного світу.

Політичні і релігійні переслідування, доноси, а ще зростання цін, порожні полиці в магазинах, брак продуктів, перебої з електроенергією, занепад сільського господарства у степному Криму, збільшення безробіття, відсутність можливості заробітку у курортний сезон, проблеми з транспортним сполученням та багато іншого. Так, не смертельно, можна стерпіти. Для когось, можливо, щось змінилось на краще. Але точно не для більшості. Питання: “Хіба заради цього увесь цей спектакль?”

“Стыдно признаться, был одним из первых “ЗА”. А сейчас кляну себя и тот референдум…”, – таких записів у соцмережах можна знайти щоразу більше. І з кожним днем тих, хто ловить себе на думці, що при Україні було краще, стає чимдалі більше.

Сьогодні Крим перетворюється на величезну військову базу, куди навряд чи за таких умов потягнуться відпочивальники. За деякою інформацією, Росія планує довести чисельність армійського контингенту на півострові до 100 тисяч осіб, нагнати десятки нових суден, розмістити ядерну зброю. Вже зараз там повним ходом відновлюють колишні аеродроми, куди невдовзі будуть перебазовані десятки, або й сотні бойових літаків та вертольотів. Вийде така собі всесоюзна “здравниця” для російських вояків…

А от у тих колишніх українських військовослужбовців, міліціонерів, прикордонників, які рік тому власну гідність поміняли на примарну надію залишитись служити поближче до отчого дому, нинішні реалії є дещо іншими. Зараз “перебіжчики”, не приховуючи розчарування, скаржаться своїм колишнім бойовим побратимам, що для Росії вони – “недорусские” та “полувоенные”, яким не варто довіряти щось серйозніше, окрім підсобних робіт. Більшість з тих, хто ще служить, робить це за багато тисяч кілометрів від рідного півострова – у суворих краях Сибіру, Камчатки, Заполяр'я. Є і такі, кого доля закинула в Україну, на Донбас – по той бік лінії фронту.

Та на відміну від Криму, який кремлівським кадрам рано чи пізно доведеться повернути його законному господарю – народові України, “новые русские” матимуть нагоду померти в Росії, так і не повернувшись на Батьківщину, яку вони колись зрадили.

Андрій Яцик.
“Крила України”.

Становлення української військової авіації



17 березня в авіаційному календарі України – дата знаменна. У цей день в 1992 році, на зорі формування Збройних Сил незалежної Української Держави, було створено вітчизняні Військово-Повітряні Сили.

Українська земля дала світовій авіації чимало відомих імен. З Україною нерозривно пов'язані життя й діяльність Олександра Можайського та Миколи Кибальчича, Ігоря Сікорського та Дмитра Григоровича, Олега Антонова та Сергія Корольова. Вперше на теренах тодішньої Російської імперії в повітря здійнявся літак саме в Україні – в Одесі. Там Артуром Анатрою було створено перший авіаційний завод, на якому побудували сотні аеропланів різних модифікацій.

Свій початок українська військова авіація бере у роки Української Народної Республіки. Також у другій половині березня, тільки – 1918 року, у її Збройних силах було створено Запорізьку повітроплавальну ескадру, що входила до складу створеного на базі запорізької дивізії армійського корпусу. Згодом були сформовані й нові авіаційні підрозділи, які було об'єднано у три авіаційні загони (інспектури), а також ескадра важких чотиримоторних бомбардувальників типу Ілля Муромець. У грудні 1918 року до складу Української Галицької Армії, що була збройним формуванням Західно-Української Народної Республіки, увійшла перша літунська сотня, а потім був створений і літунський полк, який нараховував 40 літаків різних типів. Сьогодні одна з бригад тактичної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України носить ім'я одного з кращих українських льотчиків тієї доби Петра Франка.

Героїзмом та відвагою відзначилися льотчики-українці і під час Великої Вітчизняної війни, 70-річчя перемоги у якій ми відзначатимемо через півтора місяці. Тисячі авіаторів-українців стали Героями Радянського Союзу, десятки отримали найвищу нагороду двічі, а ас номер один радянських ВПС Іван Кожедуб став тричі Героєм Радянського Союзу.



Десятки льотчиків-українців стали Героями Радянського Союзу в небі Афганістану. Саме вони та їхні бойові побратими були тим бойовим ядром військової авіації новостворених Військово-Повітряних Сил незалежної України, які стояли біля їх витоків, які передавали свій багатий бойовий досвід молодим поколінням українських авіаторів.

17 березня 1992 року відповідно до директиви начальника Головного штабу ЗС України на базі 24-ї Повітряної армії Верховного Головнокомандування було створено Військово-Повітряні Сили України, а на базі штабу 24-ї Повітряної армії, у Вінниці, було сформовано Командування ВПС. На той час на території України знаходилися 4 повітряні армії, 10 авіаційних дивізій, 49 авіаполків, 11 окремих ескадрилей, навчальні та спеціальні установи і заклади. Всього – близько 600 військових частин, 2800 літальних апаратів, понад 120 тисяч військовослужбовців.

Першим командувачем ВПС України став командувач 24-ї Повітряної армії ВГК генерал-лейтенант авіації Валерій Васильєв. На цьому посту його змінив генерал-полковник Володимир Антонець. Третім командувачем ВПС Збройних Сил України став генерал-полковник Віктор Стрельников. Ну і "крайнім", як прийнято казати в авіації, став генерал-лейтенант Ярослав Скалько. Згодом, у 2004 році, ЗС України перейшли на тривидову структуру – Сухопутні війська, Військово-Морські Сили та Повітряні Сили. На базі ВПС та Військ ППО було створено новий вид Збройних Сил – Повітряні Сили.

Олексій Тригуб. "Крила України".

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ

У Києві відбулись тренінги для мобілізованих журналістів

За окремим дорученням Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака, у Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка розпочався п'ятиденний тренінг для мобілізованих журналістів.



В урочистому відкритті заходу взяли участь заступник Міністра оборони України – керівник апарату Петро Мехед, народний депутат України, журналіст Мустафа Найєм, заступник Міністра інформаційної політики Тетяна Попова та помічник Міністра оборони України – прес-секретар полковник Вікторія Кушнір.

– Ваша зброя – це об'єктиви та перо, які повинні розповідати правду про те, що роблять наші воїни, як вони відстоюють нашу незалежність. Сьогодні ваші сила, професійний досвід та загострене відчуття відповідальності як ніколи потрібні нашій Батьківщині, – звернувся до журналістів Петро Мехед.

Начальник Військового інституту генерал-майор Віктор Балабін поінформував присутніх про хід проведення занять.

Нагадаємо, що Міністерство оборони України оголосило конкурс серед мобілізованих представників ЗМІ для призначення на посади пресофіцерів підрозділів. За надісланими резюме було відібрано 40 кандидатів із числа мобілізованих журналістів (це фотокори, оператори, кореспонденти та ведучі українських телеканалів, регіональних ЗМІ). Після проходження тренінгів з організації роботи інформаційно-медійних структур Міністерства оборони України в районах проведення АТО вони будуть призначені на посади та відправлені у складі своїх підрозділів у райони виконання бойових завдань.



Тренінги для журналістів проводитимуть речник АТО Андрій Лисенко, начальник прес-служби Генерального штабу Збройних Сил України підполковник Владислав Селезньов, журналіст та громадський діяч Ірина Федорів, науково-педагогічний склад Військового інституту та інші.

Вагому допомогу для роботи в зоні проведення антитерористичної операції мобілізованим журналістам надали ПАТ "Авант-Банк" та компанія МТС.

В рамках підтримки антитерористичних дій в країні з боку фінансових закладів, начальник департаменту соціальної і кадрової політики ПАТ "Авант-Банк" Анфіса Анікушина передала мобілізованим журналістам 24 відеокамери для роботи в зоні АТО.

У свою чергу, директор із зв'язків з громадськістю компанії МТС Вікторія Рубан розповіла про ризики користування в зоні АТО мобільним зв'язком. Також компанія МТС передасть військовим журналістам 40 модемів мобільного інтернету та забезпечить їм безлімітний доступ до мережі інтернет.



Уроки "Захисту Вітчизни" у стінах ХУПСу

Протягом березня в рамках регіональної програми військово-патріотичного виховання молоді на базі вищих військових навчальних закладів Харкова проходять практичні заняття за програмою предмета "Захист Вітчизни".

До участі у заняттях залучено близько 500 школярів 10-11 класів з середніх навчальних закладів Харківської області. Так, зокрема, Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відвідали близько 300 старшокласників.

Під час проведення занять юнаки та дівчата оглянули навчальні аудиторії провідних кафедр університету, навчально-тренувальний комплекс льотного факультету, ознайомились зі спеціалізованими класами, умовами проживання та можливостями культурного і фізичного розвитку курсантів, переглянули інформаційний матеріал та відеофільм про життя університету. Випускники мали можливість відчути себе курсантами, під керівництвом досвідчених інструкторів хлопцям та дівчатам запропонували попрацювати на навчальних зразках озброєння та військової техніки.

Знайомлячись з університетом, майбутні абітурієнти цікавились переліком спеціальностей, навчальними дисциплінами, що викладаються на факультетах, дізнавались про місця проходження практики та працевлаштування.

– Мене дуже вразили досвідчені викладачі, авіаційні тренажери, які здатні відтворити реальний політ, а також техніка та озброєння радіотехнічних військ, оскільки я дуже цікавлюся комп'ютерною та електронною технікою, – розповів учень Нововодолазької гімназії Артем Щебетун.

Офіцери університету познайомили присутніх з історією, особливостями підготовки військових фахівців та основними напрямками діяльностями славетного навчального закладу.

Керівники шкіл відзначили високий рівень організації заходу та значні можливості військових вузів щодо військово-патріотичного виховання молоді.

Підготував Олег Плаксій. м.Харків. Фото автора.

СПРАВИ МУЗЕЙНІ

Відродження Вороновицького музею авіації та космонавтики

В 2015 році стартує проект із відродження однієї з перлин історії авіації України, Пам'ятки архітектури України XVIII ст. – палацу Грохольських – Можайських, де з 1971 року розташований Вороновицький музей історії авіації та космонавтики.



Старовинний особняк у Вороновиці неподалік від Вінниці буде реконструйовано в рамках конкурсу "Підтримка політики регіонального розвитку в Україні". Проект фінансується Європейським Союзом в особі Європейської комісії, а загальна сума фінансової допомоги складає близько 300 тис. євро.

За словами директора музею Віктора Дем'яненка, грантові гроші, які надійдуть уже найближчим часом, сприятимуть створенню нової інфраструктури, що відобразиться, зокрема, на привабливості музею.

– У межах проекту буде здійснено реставрацію фасаду палацу Грохольських – Можайських, – говорить Віктор Дем'яненко. – В планах: утеплити будинок, зробити ремонт даху, замінити вікна, зробити косметичний ремонт приміщення, обладнати систему електричного опалення в Вороновицькому музеї історії авіації та космонавтики, а також відновити прилеглий парк. Окрім цього, в нашому музеї авіації створять турбюро та власний сайт, щоб зробити його більш привабливим для туристів не тільки з України, але й з інших країн. На ці ж гроші планується проведення поточного ремонту музею історії в с.Жабелівка.

Реалізація проекту триватиме близько 24 місяців, і за цей період, за попередньо затвердженим планом, буде проведено 2 транші. Контроль за цільовим використанням коштів в першу чергу здійснюватимуть структурні підрозділи Представництва Європейського союзу в Україні, аудиторська компанія затверджена грантодавцем (Європейський Союз в особі Європейської комісії) та Вінницька районна рада.

На жаль, грошей ЄС не вистачить на повну реконструкцію садиби. Для цього потрібні значно більші кошти, яких, зважаючи на економічну ситуацію в нашій державі, пам'ятка архітектури XVIII століття, напевне, побачить ще не скоро. Але тим не менше, музей авіації, він же палац князів Грохольських, залишається тим місцем, куди можна поїхати з сім'єю на вихідних. Це осередок культури, історії, чудової архітектури, шани і пам'яті минулим поколінням, в стінах якого життя вирує і сьогодні.

До речі, 21 березня 2015 року виповнюється 190 років з дня народження Олександра Федоровича Можайського. До цієї дати в музеї буде відкрито виставку "Український період діяльності Можайського зі створення літального апарата". А вже в липні на місці перших польотів Можайського на повітряному змії в с.Потуш відбудеться низка заходів з відзначення цієї знаменної дати в історії вітчизняної авіації. Зокрема, на аеродромі Вінницького авіаремонтного заводу відбудеться відкритий Всеукраїнський чемпіонат України з радіокерованих моделей – копій і напівкопій (F4C та F4H) з авіамодельного спорту, де також буде організовано цікаву виставку.

Владислав Дем'яненко. "Крила України"

НА ЗАХИСТІ ВІТЧИЗНИ

Молодість в окопі

20-річний одесит солдат Сергій Тука за півтора роки своєї військової кар'єри рік прослужив в АТО. Цей молодий хлопчина – контрактник 28-го окремої механізованої бригади, де на посаді механіка-водія БМП-2. Саме такі "кадрові", як він, першими прийняли бій з ворогом на донбаській землі, чекаючи, коли підрозділи Збройних Сил України доукомплектуються мобілізованими.



У свої двадцять Сергій дізнався ціну людського життя, зрозумів, що таке чоловіча дружба, а донецька земля стала не менш рідною, як Одеська.

Зараз підрозділ солдата Сергія Туки утримує позиції поблизу одного з ключових населених пунктів неспокійного краю. Воїни вже понад 6 місяців обороняють від російсько-терористичних угруповань важливий рубіж. Чисте поле стало для них домівкою. Окопувалися, ще коли землероби тут збирали урожай. Потім їх завіяло снігом. Сьогодні на полі з чорної землі пробиваються зелені паростки.

Солдат Тука розповідає, що їх час від часу обстрілюють з автоматів і кулеметів. "Гарячими" були 2 і 14 лютого, коли цей підрозділ накрили касетними боєприпасами з реактивних систем залпового вогню "Ураган". Зараз стало трохи "тихіше", але пильності ніхто не втрачає. Чистять зброю, обслуговують техніку.

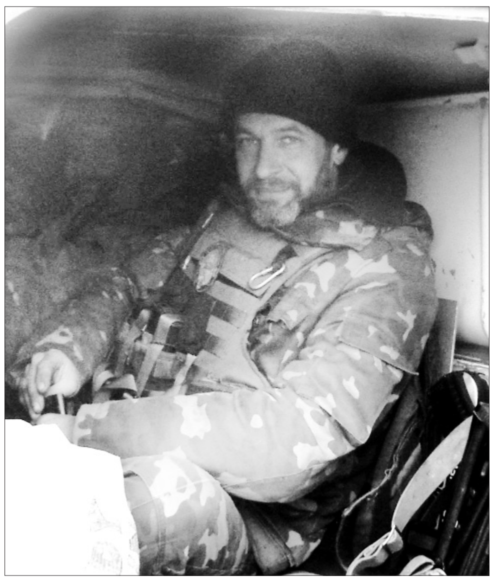
– Нещодавно у моєї БМП вийшла з ладу коробка передач. Вирішили не чекати ремонтників із запчастинами, адже в бою ця вогнева одиниця надто важлива. Тому, закачавши рукави, поліз лагодити. Отак і живемо тут дружнім гуртом, – каже Сергій.

По черзі особовий склад відпускають додому у короткочасні відпустки. Хлопці переконують, що повертатися додому дещо незвично і навіть дико.

– Ми вже звиклися до польового устрою життя. Тут я з людьми, які розуміють мене, я розумію їх, – додає механік-водій БМП.

Водночас, Сергій не розриває зв'язків із своїми колишніми однокласниками і друзями. Товариші-одесити, між іншим, пишаються солдатом Тукою. Оскільки більшість молоді зараз навчається, то Сергій чи не єдиний, хто з його колишньої компанії сьогодні є учасником АТО.

Олександр Гайн.



НАШІ ЗАХИСНИКИ

Підприємець-розвідник "Алекс" із "родини" запорізьких гармашів

Власник бізнесу із Запоріжжя Олексій Совач понад півроку тому змінив робочий кабінет на невибагливий солдатський побут. Разом з іншими добровольцями він пішов до військового комісаріату з бажанням бути призваним до 55-ї окремої артилерійської бригади.

У військовій частині Олексій Совач потрапив на посаду розвідника протитанкової батареї. А звичне "Олексій Володимирович" змінив на позивний "Алекс".

З того часу артилерійську батарею розгортали на важливих ділянках фронту. "Алекс" разом з іншими розвідниками виконували бойові завдання в максимальній близькості до позицій противника, корегували вогонь 100-мм протитанкових гармат МТ-12 "Рапіра" і своїми "бронебійними" аргументами не раз змушували ворога відступати.

– Ми прикривали піхоту в різних місцях. Були біля Маріуполя і під Попасною. Повз нас не проскочила жодна ворожа "броня". Готові були і далі воювати, але за Мінськими домовленостями нас передислокували з передової, – розповів солдат Олексій Совач.

Зараз "боги війни", як ще називають гармашів, уважно слідкують за новинами з фронту. "Алекс" каже, що артилеристам з його батареї щиро хочеться вірити у мирне вирішення конфлікту в Донбасі. Але ворог, на переконання протитанкістів, не наважиться знову розпочати активні дії, тільки якщо знатиме, що усі відведені підрозділи продовжують займатися бойовою підготовкою, тримають свою зброю напоготові, а в серцях не згасає полум'я патріотизму.

Олександр Гайн.

Стартував черговий ремонтний сезон



Для фахівців інженерно-аеродромної служби розпочався ремонтний сезон. Так, 16 березня колони спеціальної автомобільної техніки та майже півсотні військовослужбовців 352-го окремого інженерно-аеродромного батальйону Повітряних Сил Збройних Сил України, який дислокується на Хмельниччині, відправились з пункту постійної дислокації до визначених районів.



Як повідомив командир частини полковник Олександр Катюха, головним завданням особового складу військових інженерів буде ремонт і відновлення штучних злітно-посадкових смуг двох військових аеродромів на північному заході та півдні України.

Командир запевнив, що відновлювати аеродроми вирушили найкращі фахівці батальйону. Вони здатні виконати всі поставлені завдання у найкоротші терміни і на найвищому рівні.

Андрій Агєєв. м.Хмельницький.

КОЛИ СУСІД – АГРЕСОР

Швеція збільшує витрати на оборону

Уряд Швеції на майбутні п'ять років збільшить військові витрати на 6,2 млрд шведських крон (720 млн дол США). Про це повідомляє агентство Reuters. У Міноборони країни пояснюють таке рішення підвищеним рівнем нестабільності в регіоні, зокрема, діями Росії всередині і навколо Балтійського моря, що змушує Швецію зосередитися на обороні своїх кордонів. Раніше ж країна приділяла більше уваги участі в міжнародних операціях з підтримання миру.

Додаткові кошти будуть спрямовані, головним чином, на зміцнення підводних сил флоту і розміщенні підрозділів Збройних сил на острові Готланд. У жовтні минулого року Швеція була змушена направити більш ніж 200 військовослужбовців, стелс-кораблі і вертольоти на пошук невпізнаного підводного човна у водах Балтійського моря недалеко від узбережжя столиці країни Стокгольма. Уряди країн цього регіону все більше стурбовані агресивними діями Росії в Україні. Швеція вже заявила, що буде закуповувати до 70 нових винищувачів і кілька підводних човнів.

Варто також додати, що останнім часом у цій скандинавській країні активізувалися процеси зближення з НАТО, хоча нинішній уряд поки що і відмовляється від можливості отримання членства в очолюваному США військовому альянсі. Відзначається, що своїми силами Швеція вже не може забезпечити свою обороноздатність, кілька разів літаки НАТО піднімалися на перехоплення російських бомбардувальників, які імітували удари по цій країні.

ЗАДЛЯ МИРУ В ЄВРОПІ



У ВМФ США презентували нову морську стратегію

Зважаючи на події в Україні та, зокрема, анексію Криму, у ВМФ Сполучених Штатів Америки розробили нову стратегію, яка, на думку її розробників, допоможе встановити мир та стабільність в Європі. Днями її представили публічно. У ній викладені сучасні погляди на розвиток не лише військово-морського флоту, а й морської піхоти та берегової охорони.

Як повідомляє Міністерство оборони США, документ "Спільна стратегія 21-го століття "Сила моря" виписаний з урахуванням змін у глобальній безпеці. Він складається із 4 розділів: глобальна безпека, партнерство та присутність на передових рубежах, підтримка національної безпеки та розробка майбутніх збройних сил.

Варто зазначити, що документ напряму торкається саме європейської безпекової проблематики. У документі зазначено, що модернізація російського війська, незаконна анексія Криму, нинішня військова агресія на сході України підкреслюють важливість обов'язків США забезпечувати європейську безпеку та стабільність. "Члени НАТО можуть забезпечити тривалу життєздатність Альянсу, підтримуючи військово-морські сили, що відповідають за безпеку європейського узбережжя".

Нова морська стратегія здебільшого акцентує увагу на співпраці з партнерами в Індо-Азійсько-Тихоокеанському регіоні, передбачає збільшення присутності сил флоту протягом найближчих 5 років на 23 кораблі: з нинішніх 97 до 120.

Зокрема, до кінця 2015 року планується розмістити поблизу берегів Іспанії чотири есмінці, обладнані сучасними засобами протиповітряної оборони, та торпедний підводний човен на острові Гуам. Військово-морський флот планує також додати 10 кораблів на Близькому Сході із такого розрахунку, аби до 2020 року американська присутність у цьому регіоні сягала 40 кораблів та допоміжних суден.

Мініатюрні безпілотники

РОЗРОБКИ

У Польщі розробляють мініатюрні безпілотники, які зможуть вести розвідку і надавати дані для вогневої підтримки піхоти. Як повідомляє Reuters, вони передусім призначені для дій в умовах щільної міської забудови та допоможуть уникнути втрат серед цивільного населення.



Для дронів створена система відеоспостереження "Бджола", яка складається з відеокамери, обладнаної тепловізором і лазерною системою цілевказівки. Камера може бути встановлена на кілька моделей безпілотників, розробкою яких займаються польська компанія WB Electronics і фірма Optimum.

Як переконують розробники системи відеоспостереження, поки що у світі немає аналогів польській розробці, що має в одному блоці дві вбудовані камери, які до того ж застабілізовані у двох вимірах за допомогою гіроскопа. "Це абсолютно унікальне рішення", – стверджують представники WB Electronics. Такі апарати зможуть літати протягом 30 хвилин на відстані до двох кілометрів від пульта управління і будуть оснащені незалежною системою зв'язку.

СТРИМУВАННЯ АГРЕСОРА

Польща зацікавилася "Томагавками"

Польські військові запросили у США умови можливої поставки крилатих ракет типу "Томагавк". Про це повідомив в ефірі радіостанції PR1 міністр оборони Польщі Томаш Семоняк. Поляки планують їх розмістити на трьох нових польських підводних човнах, які Варшава розраховує отримати до 2030 року. Семоняк зауважив, що ракети покликані стати елементом системи стримування "потенційних агресорів".



У жовтні 2014 р. США вже схвалили продаж Польщі 40 крилатих ракет повітряного базування AGM-158 JASSM, запитаних ще в 2012 році. Ці ракети, здатні вражати цілі на відстані до 360 кілометрів, з 2016 року будуть встановлюватися на винищувачі F-16 польських ВПС, які пройдуть додаткове переобладнання. Контракт вартістю 250 мільйонів доларів був підписаний у грудні 2014 року.

"Томагавк" – сімейство американських високоточних крилатих ракет великої дальності, перші зразки якого прийняті на озброєння в 1983 році. Ракета в різні роки випускалася як в ядерному, так і в звичайному варіантах для різних носіїв (надводних, підводних, повітряних, а також наземних пускових установок). "Томагавки" відрізняються низьковисотними параметрами польоту з огинанням рельєфу місцевості, що значно підвищує її ефективність. На даний момент ракети цього типу перебувають на озброєнні в США, а також Великобританії.

РЕЙТИНГ

США – традиційний лідер експорту зброї

Лідером на ринку озброєнь традиційно залишаються США, чий експорт зріс на 23 відсотки. Частка Сполучених Штатів у світовій торгівлі зброєю склала 31 відсоток, покупцями виступили 94 країни, при цьому на Близький Схід припало 32 відсотки проданої зброї. Про це йдеться у щорічному звіті Стокгольмського інституту дослідження проблем миру (SIPRI) Yearbook 2015, опублікованому 16 березня.

Росія посіла друге місце з експорту зброї в 2010-2014 роках. Її частка на ринку озброєнь склала 27 відсотків, при цьому вона наростила експорт за чотири роки на 37 відсотків. Російську зброю придбали 56 країн світу, 60 відсотків угод припало на Індію, Китай і Алжир. На третьому місці за обсягами проданих озброєнь знаходиться Китай, який раніше посідав дев'яту сходинку. Пекіну вдалося наростити в 2010-2014 році обсяги експорту на 143 відсотки, тепер його частка на ринку зброї становить 5 відсотків.

Обсяг експортних поставок з країн Євросоюзу знизився за п'ять років на 16 відсотків, в результаті сукупна частка членів ЄС на ринку виявилася нижчою, ніж у США та Росії, тоді як в 2005-2008 роках цей показник був вищий. Загальний обсяг світової торгівлі зброєю збільшився у порівнянні з 2005-2009 роками на 16 відсотків.

На частку п'яти найбільших експортерів, до яких також входять Німеччина і Франція, припадає 58 відсотків ринку. Найбільшими імпортерами зброї в 2010-2014 роках, за даними SIPRI, стали Індія, Саудівська Аравія, Китай, Об'єднані Арабські Емірати і Пакистан. На частку Індії припало 15 відсотків закупівель зброї, Саудівської Аравії і КНР – по 5 відсотків, ОАЕ і Пакистану – 4 відсотки.

При цьому імпорт озброєнь Європою скоротився на 36 відсотків, країнами Старого Світу в підсумку належить 12 відсотків від загального обсягу закупівель зброї. В той же час імпорт зброї країнами-членами Ради співробітництва арабських країн Перської затоки зріс на 71 відсоток, вони придбали 54 відсотки від загального обсягу зброї, поставленого на Близький Схід. В цілому на даний регіон припало 22 відсотки імпорту.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ПІДСУМКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Відбулося засідання Колегії ДКА України

Під керівництвом Глави ДКА України, Голови Колегії та НТР ДКА України О.Уруського відбулося розширене засідання Колегії ДКА України, на якому були розглянуті результати діяльності космічної галузі в 2014 році та основні завдання на 2015 рік. У засіданні також взяли участь керівники підприємств та установ галузі, представники наукових установ НАН України, які беруть участь у виконанні космічних програм, представники громадськості.

У доповіді було зазначено, що підприємствами та науковими установами, підпорядкованими ДКА, вироблено і реалізовано продукції на суму близько 2,9 млрд грн (на 2% менше, ніж у 2013 році). При цьому, експортовано продукції на 1,7 млрд грн (на 1,9% більше, ніж у 2013 році). В цілому, за підсумками діяльності в 2014 році зростання обсягів виробництва і реалізації продукції досягнуто ПАТ "Хартрон", ДП "КБ "Південне" і КП "СПБ "Арсенал".

В результаті реалізації заходів Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України на 2013-2017 роки у 2014 році забезпечені:

– подальша реалізація проектів зі створення космічного комплексу "Циклон-4" та наземної інфраструктури космодрому Алкантара, а також Національної супутникової системи зв'язку;

– присутність держави на світовому ринку космічних послуг: в рамках міжнародних комерційних проектів "Морський старт" (1 пуск), "Дніпро" (2 пуски), "Antares" (3 пуски, один з них – аварійний), "Vega" (1 пуск);

– створення та функціонування інфраструктури приймання інформації з іноземних супутників ДЗЗ;

– функціонування космічної системи координатно-часового та навігаційного забезпечення України та Системи контролю та аналізу космічної обстановки;

– співпраця з іноземними державами та міжнародними організаціями.

При реалізації заходів Програми утилізації твердого ракетного палива міжконтинентальних балістичних ракет РС-22 в 2014 році вилучено 357 тонн палива з 12 споряджених корпусів двигунів 2 ступеня, які вимагали першочергова утилізації.

При реалізації заходів Державної цільової програми утилізації компонентів рідкого ракетного палива зі складів ДП "ВО ПМЗ ім. А.М.Макарова" вилучено та передано в МОУ для подальшої утилізації 71 тонну окислювача "меланж".

Розроблені і забезпечується узгодження проектів Законів України "Про державне регулювання у сфері ДЗЗ" і "Про державне регулювання у сфері супутникової навігації". Підготовлені до повторного погодження проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про радіочастотний ресурс".

Разом з тим, на окремих підприємствах допущено падіння обсягів виробництва, що пов'язано зі зменшенням або повним припиненням співпраці з РФ і анексією Криму. Діяльність частини економічно активних підприємств з причини нарахування курсової різниці за зобов'язаннями у валюті є збитковою.

В результаті обговорення визначено основні завдання на 2015 рік:

– розробка Стратегії космічної діяльності на період до 2020 року;

– реалізація заходів Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України на 2013-2017 роки;

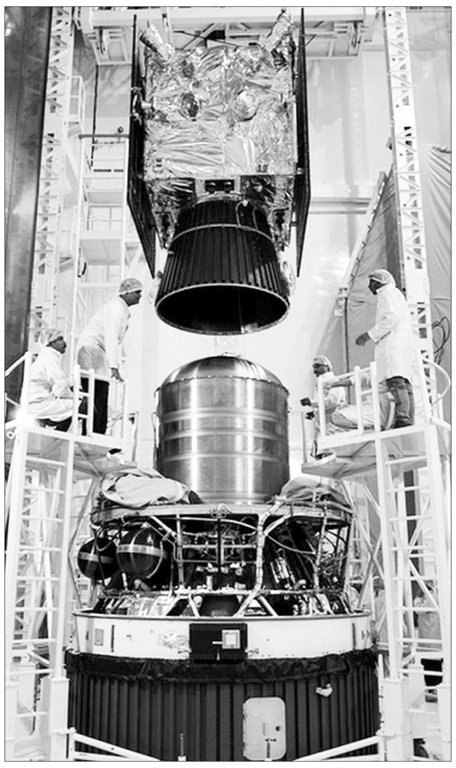
– забезпечення запуску восени 2015 року телекомунікаційного супутника "Либідь";

– продовження реалізації проекту "Циклон-4";

– реалізація заходів з реформування підприємств космічної галузі;

– погашення заборгованості із заробітної плати на підприємствах галузі.

Колегія прийняла рішення, спрямовані на усунення проблем в діяльності підприємств, подальший розвиток міжнародного співробітництва, оптимізацію діяльності підприємств галузі в 2015 році.



НА ОРБІТУ

Індія запустить четвертий супутник навігаційної системи до кінця березня

Запуск четвертого супутника IRNSS-1D власної навігаційної системи Індії відбудеться до кінця березня. Про це повідомив глава космічного центру імені Сатіша Дхавана доктор Прасад.

Запуск IRNSS-1D мав відбутися 9 березня, проте був перенесений через несправність одного з телеметричних передавачів.

"Ми плануємо запуск супутника до кінця березня. Новий передавач вже виготовляється в нашому центрі в Бангалорі. Супутник встановлять на заміну несправного телеметричного передавача", – сказав Прасад агентству IANS.

Маса IRNSS-1D – 1425 кілограмів. Максимальна висота польоту – 20 тисяч 650 кілометрів, мінімальна – 284 кілометри. Тривалість місії супутника – 10 років.

Всього система IRNSS повинна складатися з семи супутників. Вона призначена для того, щоб надавати з високою точністю навігаційні послуги користувачам в Індії і в регіонах на відстані до 1,5 тисячі кілометрів від її кордонів. ISRO має намір розмістити в космосі всі супутники IRNSS протягом 2015 року.

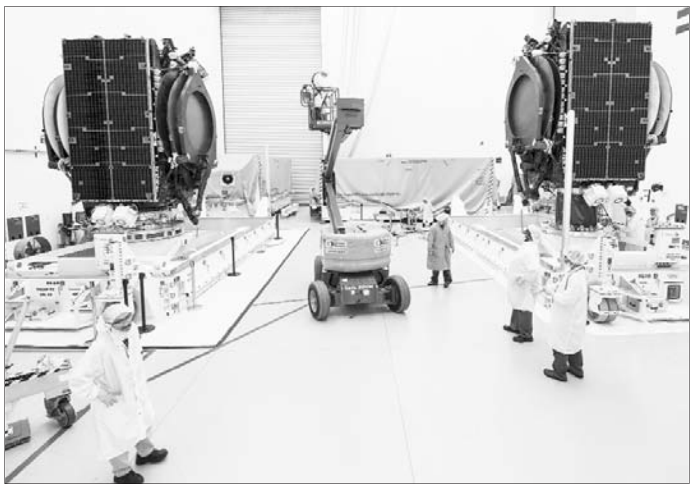
Третій супутник IRNSS-1C був запущений 16 жовтня 2014 р. Як повідомляли раніше представники Індійської організації космічних досліджень (ISRO), індійська навігаційна система зможе почати функціонувати вже з чотирма супутниками на орбіті.

Як наголошується на сайті ISRO, система, зокрема, призначена для боротьби з надзвичайними ситуаціями, забезпечення навігації на суші, у повітрі і на морі, пошуку транспортних засобів і суден, забезпечення точного відліку часу, візуальної та голосової навігації для водіїв, надання допомоги мандрівникам і альпіністам. Вона може бути інтегрована з мобільними телефонами.

ТЕХНОЛОГІЯ МАЙБУТНЬОГО

Компанія "Boeing Co" створила супутникову платформу "BSS-702SP" з іонними двигунами

Американська компанія "Boeing Co" створила нову супутникову платформу "BSS-702SP" для геостаціонарних супутників зв'язку, яка оснащена повністю електричною (іонною) рухомою установкою.



Супутникова платформа була створена на базі платформи BSS-702 (раніше HS-702) і оптимізована для виконання подвійного запуску (запуску на одній ракеті двох супутників), тим самим знижуючи витрати на запуск.

Супутникова платформа "BSS-702SP" передбачає використання замість хімічних двигунів суто електричні рухомі установки (іонні двигуни). Використання іонних двигунів дозволяє значно зменшити вагу космічного апарата, що, в свою чергу, дозволить встановити додаткове корисне навантаження. Платформа "BSS-702SP" була вперше створена компанією "Boeing Co" ще в 2012 році. Вона дозволяє працювати з корисним навантаженням потужністю в діапазоні 3-8 кіловатів. Нещодавно після завершення всіх випробувань був підписаний перший контракт з "ABS" і "SATMEX", який передбачає створення перших супутників на іонних двигунах: Eutelsat 115 West B (SATMEX 7), ABS 3A.

Маючи розміри 15 футів (4,6 м) у висоту і 7 футів (2,1 метра) в діаметрі і вагою близько 3970 фунтів (1800 кг) на старті, циліндрична супутникова платформа "BSS-702SP" буде оснащуватися двома панелями сонячних батарей і літій-іонними батареями, системою стабілізації на основі роботи зоряних датчиків, датчиків Землі і маховиків.

Електрична силова установка складається з чотирьох 9,8-дюймових (25 см) двигунів, вказаним питомим імпульсом 3400-3500 секунд і 79-165 мН тяги.

Супутник, створений на базі супутникової платформи "BSS-702SP", складається з центральної циліндричної структури, яка діє як основний несучий елемент космічного апарата. Алюмінієві стільники бічних панелей використовуються для забезпечення кріплення структури для різних супутникових систем. Модульний підхід використовується, щоб дозволити пришвидшити процес складання та поділу корисних систем, тим самим забезпечуючи відповідне терморегулювання. Платформа 702SP дозволяє встановлювати на борту до п'яти антен.

ПЕРСПЕКТИВИ

Китай в 2015 році запустить свою першу ракету-носій на твердому паливі

Китай планує в 2015 році виконати перший пуск твердопаливної ракети-носія CZ-11 (Changzheng-11). Про це інформації мало. Поки що відомо, що ракета належить до легкого класу і працюватиме на твердому паливі. Можливо, ракета CZ-11 (Changzheng-11) в майбутньому замінить невдалу ракету Kaituozhe-1 (KT-1).

У Китаї роботи зі створення твердопаливної ракети ведуться вже десятиліття. Ракета CZ-11 була створена в стінах Китайського дослідного інституту ракетної техніки.

Планується, що в результаті успішних досліджень нова ракета в разі стихійних лих та надзвичайних ситуацій зможе значно поліпшити можливості Китаю щодо запуску космічних апаратів в найкоротші терміни. Оперативність буде просто зашкалювати, це дозволить скоротити час підготовки до запуску з місяців до годин.

За непідтвердженою інформацією ракета-носій CZ-11 була створена на базі міжконтинентальної балістичної ракети "Dongfeng 31A".

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Іран показав свій пілотований космічний корабель "Е1"

Уряд Ірану на виставці космічних технологій продемонстрував громадськості прототип іранського пілотованого космічного апарата "Е1".



Цю виставку відвідав навіть президент Ірану Хасан Роухані. У його присутності журналісти місцевих ЗМІ пообіцяли, що перший іранський пілотований космічний корабель буде запущений в космос в наступному році. (Мається на увазі в період з 21 березня 2015 року по 21 березня 2016 року, адже новий рік в Ірані починається після дня весняного рівнодення).

На фотографії видно, що іранський космічний корабель "Е1" розрахований всього на одну людину.

Згідно з інформацією представників Інституту космічних досліджень Ірану, в першому польоті іранський корабель буде запущений на висоту в 150-200 км. Планується перевірити працездатність апаратури під час виведення, короткого польоту, а також перевірити, можливість, і повернення корабля на Землю.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

23 – 29 березня

17 березня 1992 р. *на базі 24-ї ПА в м. Вінниця сформовано командування ВПС (із цієї дати беруть початок ВПС ЗС України).*

23 березня 1935 р. *здійснено перший політ з підчепленням літака під літак в повітрі (I-Z і ТБ-3).*

23 березня 1951 р. *у повітря вперше піднявся фронтовий розвідник Ту-89 (“78”).*

23 березня 1962 р. *перший політ здійснив навчально-тренувальний літак Pazmany PL-1 Laminar.*

23 березня 1965 р. *здійснено успішний запуск КК “Джеміні-3” (США). Екіпаж – Гріссом/Янг.*



23 березня 1969 р. *перший політ здійснив ударний винищувач спільної розробки Великобританії і Франції SEPECAT Jaguar A.*

24 березня 1949 р. *відбувся перший політ реактивного бомбардувальника “82” (Ту-22) – першого радянського бомбардувальника із стрілоподібним крилом.*

24 березня 1960 р. *відбувся перший політ пасажирського літака Ту-124.*

24 березня 1977 р. *на озброєння ВПС США прийнято літак АВАКС Boeing E-3A Sentry.*



24 березня 1978 р. *відбувся перший політ транспортного літака Іл-76М.*

25 березня 1949 р. *експериментальний американський вертоліт Bell XH-12 розвинув швидкість 220 км/год, встановивши новий рекорд для гвинтокрилих апаратів.*



25 березня 1958 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача з дельтовидним крилом Avro CF-105 Arrow (Канада).*

25 березня 1970 р. *здійснив перший політ тренувальний літак American Aviation AA-1A (США).*

26 березня 1954 р. *відбувся перший політ американського вертольота Kaman HTK-1 з турбогвинтовими двигунами Боїнг YT-50.*

26 березня 1965 р. *завершено серійне виробництво винищувача-бомбардувальника Су-7БМ.*

26 березня 1971 р. *відбувся перший політ іспанського пасажирського літака місцевих авіаліній CASA 212-300 “Авіакар 1”.*



27 березня 2004 р. *безпілотний експериментальний літак NASA X-43A довжиною 3,66 м за допомогою ракети Pegasus піднявся на висоту 29 км, після чого відокремився від розгінної ракети, увімкнув гіперзвуковий ПВРД – прямоточний повітряно-реактивний двигун з надзвуковою камерою згоряння (scramjet), власну рухову установку і протягом 11 секунд здійснював активний політ, розвинувши швидкість 7 Мах (понад 8 тис. км/год).*

28 березня 1908 р. *вперше в історії авіації Європи француз Л. Делагранж здійснів політ з пасажиром на борту.*

28 березня 1910 р. *перший у світі успішний зліт з води (недалеко від Марселя) здійснив Анрі Фабр на своєму гідролітаку “Гідроавіон”.*





28 березня 1935 р. *відбувся перший політ літака-амфібії (морського патрульного бомбардувальника) PBY “Каталіна” (США).*

28 березня 1940 р. *відбувся перший політ дослідного винищувача И-301 (ЛаГГ-1).*

29 березня 1934 р. *перший політ здійснив рекордний літаючий човен Sikorsky S-42 Clipper.*



ВІЙНИ, ЯКІ РОСІЯ ПРОГРАЛА

Перша війна українського козацтва



Росія – це імперія, яка протягом всієї своєї історії просто не могла жити без війни. У мирі для неї не проходило не те, що жодного століття – за великим рахунком, жодного десятиліття. Згадати бодай недалекі часи, двадцяте століття: російсько-японська війна, у наступному десятилітті – Перша світова війна, згодом – революція й затяжна громадянська війна. Минуло десятиліття, й радянські підрозділи вже воювали в Іспанії та на Халхін-Голі, потім – Друга світова, а після неї – й до самої війни в Афганістані – участь радянських військ в десятках війн та збройних конфліктів в Азії, Африці та Латинській Америці. Після ж Афганістану й розвалу СРСР Росія взагалі не припиняла воювати! Придністров’я, Грузія, дві Чеченських війни, знову Грузія, тепер – Україна й поки що словесні, але – вже зазіхання на країни Балтії тощо. Та далеко не всі війни у своїй історії імперія вигравала. Минулого року ми розповідали нашим читачам з нагоди ювілейної дати про поразку росіян у битві під Оршею, коли українці, білоруси й поляки розбили російську армію вщент. Сьогодні ж розповімо про війну іншу – Лівонську.

26-річна Лівонська війна була війною східноєвропейських та скандинавських держав за контроль над Лівонією, що призвела до значних геополітичних змін на континенті та створення нових адміністративно-політичних одиниць на карті Європи. Учасниками війни були Московське царство, Лівонська конфедерація, Велике князівство Литовське (з 1569 року – Річ Посполита), союзна держава Данії та Норвегії, а також Шведське королівство. А тривала вона на території сучасних Естонії, Латвії, Білорусі та сусідніх з ними російських земель.

Війна почалася в січні 1558 року з нападу Московії на Лівонську конфедерацію. Московити захопили Дерпт, Нарву та інші міста. Майже одночасно, 1561 року, до північної Лівонії вторглися шведи, які заснували у ній Естонське герцогство. Члени конфедерації виявилися неспроможними спинити загарбників та уклали Віленську унію з Великим князівством Литовським. За умовами цього союзу Литва вступала у війну на боці ліванців.

Крім Лівонії, московський князь Іван IV Грозний, який тільки нещодавно оголосив себе російським царем, розраховував завоювати руські землі, що входили до складу Великого князівства Литовського та були населені росіянами, українцями та білорусами.

Війна тривала з перемінним успіхом, іноді надовго стихаючи й знову розгоряючись. Міста й цілі регіони переходили з рук у руки: їх захоплювали то росіяни, то поляки, то скандинави. Під час війни декілька разів укладалися перемир’я, що згодом знову порушувалися то однією, то іншою стороною.

Головним завданням української політики в цій війні було об’єднання українських земель під владою Польсько-Литовської Держави. Виступаючи на боці Речі Посполитої, українські козаки брали участь у бойових діях, починаючи з 1568 року. Варто зазначити, що Лівонська війна є першою офіційною війною в історії українського козацтва.

Початок війни засвідчив військову слабкість Великого князівства Литовського. З поширенням вогнепальної зброї стара система загальної військової повинності виявилася неефективною, і тому сейм вибрав політику широкого залучення до армії добровольців із населення. Поширеним явищем, запровадженим ще Дмитром Вишневецьким, став найм козаків на службу. Також сприяла цьому й та обставина, що тогочасні литовські гетьмани Григорій Ходкевич і Роман Сангушко походили з України й добре знали можливості та вміння козаків.

Козацькі загони поступово просувалися на північ уздовж литовсько-московського кордону в Білорусі, аж до Вітебська, і навіть у Лівонії. Вони охороняли замки, вели розвідку, вчиняли рейди вглиб території противника, насамперед на Сіверщині. Козаки згадуються як постійні учасники литовсько-московського конфлікту і частина збройних сил Великого князівства Литовського. Українські козаки, зокрема, брали участь в облозі фортеці Ула. 1581 року вони взяли участь в облозі Пскова.

Наслідками довгої Лівонської війни стали поразка Московського царства, розпад Лівонської конфедерації та створення Речі Посполитої. За мирною угодою Швеція отримала Естонське герцогство, Данія з Норвегією – острів Езель (Сааремаа), а Річ Посполита – Лівонське герцогство та герцогство Курляндії та Семигалії. Та, мабуть, більш за всіх від цієї війни виграла далека Англія, що не брала безпосередньої участі у війні, втім, мала свої геополітичні інтереси. Після невдалої спроби створення Іваном Грозним власного флоту, після перманентних поразок скандинавів та поляків саме у той період Англія стала володаркою морів.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Ювілей бердичівського весілля Оноре де Бальзака

Місто Бердичів, що на Житомирщині, увійшло до історії європейської культури зокрема як місце, де здійснив свою мрію відомий французький письменник Оноре де Бальзак. Звідси він писав друзям до Франції: “Я взяв шлюб з єдиною жінкою, котру кохаю ще більше, ніж раніше, і кохатиму до самої смерті”. Місце, де відбулося вінчання Оноре де Бальзака і місцевої красуні, поміщиці Евеліни Ганської, – це костел Святої Варвари.



Костел Святої Варвари, збудований у 1780-ті роки, зустрічає мандрівників урочистим церковним дзвоном та відреставрованим фасадом. Свого часу це був центр духовного життя місцевих католиків, до яких належали поляки та чимало українців – мешканців Бердичева. На вході до храму – меморіальна дошка, яка повідомляє, що 14 березня 1850 року тут взяли шлюб Бальзак та Ганська.

У роки радянської влади костел Святої Варвари спочатку перетворили на складське приміщення, а потім – на спортивний зал. Автор цих рядків чверть століття тому і сам ходив до костелу на секцію легкої атлетики – по центру храму, там, де сьогодні стоїть вівтар і правляться служби, знаходилася яма для стрибків у довжину, наповнена шматками поролону… Лише 23 роки тому храм було повернено католицькій громаді міста та відреставровано. Сьогодні тут постійно проходять богослужіння, а також сюди приїздять гості міста, зокрема – поляки і французи. Завдяки останнім, до речі, неподалік від костелу виріс багатофункціональний комплекс “Оноре де Бальзак” із погруддям видатного письменника на подвір’ї. Інвестором будівництва цього комплексу, що включає в себе кращий у місті торговельний центр, елітне житло, офісні приміщення, панорамні тераси, кафе та підземний паркінг, виступила французька компанія BETEN International.

Олексій Тригуб.
“Крила України”.

Футбольні баталії по-конголезьки

Днями у Демократичній Республіці Конго, де виконує завдання Місії ООН зі стабілізації особовий склад 18-го окремого вертолітного загону, відбувся товариський матч з футболу між збірними командами національних контингентів України та Уругваю.



Офіцер з бойового управління загону майор Андрій Капустинський, який є капітаном збірної розповів, що ідея створити футбольну команду виникла одразу після приїзду до ДР Конго. Адже в наявності є комплекти футбольної форми, а футбольні м'ячі було заздалегідь куплено в Україні. Тож під час знайомства військовослужбовців між собою з'ясувалось, що серед військових загону є велика кількість шанувальників цього виду спорту, і саме не як вболівальників, а як гравців на полі.

– Одного вихідного дня, коли більшість військовослужбовців має вільний час, зібрались усі бажаючі зіграти у футбол. Таких виявилось трохи більше ніж на дві футбольні команди. Тож ми вирішили провести тренування, відібрати кращих та визначити, хто увійде до основного складу, – наголосив майор Андрій Капустинський.

Футбольний актив українського підрозділу складають офіцери, прапорщики і взагалі всі бажаючі військовослужбовці 18-го окремого вертолітного загону.

– Свої тренування ми проводимо у вихідні дні на території уругвайського контингенту, який розташований поруч, адже майданчика для гри у футбол на території нашого контингенту немає, лише волейбольний, – додав офіцер.

Слід додати, що матч був запеклий і досить насичений гольовими моментами біля воріт обох сторін. Та у футбольному поєдинку перемогу з рахунком 2:1 здобули представники ЗС Уругваю. Після завершення матчу їхні військові розповіли, що їм приємно не лише проходити службу в Місії ООН в цій африканській країні поруч з українцями, а й при можливості грати з ними у футбол. Тож вони сподіваються, що при наступній нагоді відбудеться матч-реванш, під час якого знову зіграють з українськими військовослужбовцями.

Капітан нашої футбольної команди наголосив, що незважаючи на поразку, українські військові досить непогано зіграли у цьому матчі. Адже за півтора місяці перебування в ДР Конго вдалося створити футбольну команду, згуртуватися та провести вже другий футбольний поєдинок між цими збірними. В планах у вільний від служби час зустрітися також і з командами інших національних контингентів, які представлені Місією ООН в ДР Конго.

На завершення футбольного поєдинку військові обох контингентів сфотографувались на згадку.

Назар Волошин.
Фото Сергія Трубіна.

Семеренко – чемпіонка світу! Семенов – володар кришталевого глобуса Кубка світу!

В Контіолахті (Фінляндія) пройшов заключний день чемпіонату світу з біатлону.

У підсумку жіночої гонки з мас-стартом на 12,5 км з чотирма вогневими рубежами, українка Валя Семеренко здобула золоту нагороду для збірної України в жіночій частині програми.

Закривши всі двадцять мішеней і пролетівши на одному диханні останнє коло, Валя фінішувала першою, випередивши німкеню Франциску Пройсс на 6,2 секунди та італійку Карін Оберґофер – на 12,6, які допустили по одному промаху. Лідер Кубка загального заліку Кубка світу білоруска Дарина Домрачева, що лідирувала до третього вогневого рубежу, де допустила два промаха, зуміла все-таки забігти в квіткову церемонію на 4-е місце (+14,7), але так і не змогла жодного разу піднятися на п'єдестал у Контіолахті. Ще один лідер Кубка світу, фінка Кайса Макарайнен, знову не впоралася зі стрільбою, допустила чотири промахи і посіла лише 15-е місце (+1.29,7). Відзначимо також, що чешка Вероніка Віткова, з якою Семеренко веде боротьбу за третю позицію в загальному заліку Кубка світу, провалила гонку. Вона пробігла шість штрафних кіл і фінішувала передостанньою, 29-ю, програвши українці більше 4 хвилин.



Надзвичайно порадував вітчизняних шанувальників біатлону Сергій Семенов. На чемпіонаті світу з біатлону в індивідуальній гонці серед чоловіків український спортсмен фінішував п'ятим з одним промахом. Однак за підсумками сезону 2014/2015, вперше в історії чоловічого біатлону України, Семенов став володарем малого кришталевого глобуса Кубка світу в індивідуальних гонках. Біатлоніст не раз відзначав, що це його улюблена дисципліна на Кубку світу з біатлону.



Українські синхроністки – перші на чемпіонаті Франції

Перше місце у медальному заліку здобули українські синхронні плавчині на Відкритому чемпіонаті Франції "Open Make Up Forever", який проходив у передмісті Парижа – Монтреї. Цього разу, наші "русалоньки" завоювали шість медалей, в тому числі – чотири золоті.

Найбільше нагород здобула харків'янка Ганна Волошина – у її скарбничці тепер золото та срібло в соло-програмі, золото за технічну програму в дуеті з Лолітою Ананасовою, а також два золота та срібло за виступи у складі команди. Крім того, медалі взяли Ксенія Сидоренко, Олена Гречихіна, Олександра Сабада, Катерина Садурська, Анастасія Савчук, Катерина Резнік, Ольга Золотарьова і Дарія Юшко.

Чемпіонат Франції став першим для українських синхроністок, які є діючими чемпіонками Європи, міжнародним турніром у передолімпійському сезоні. Майбутнім важливим змаганням стане для спортсменок чемпіонат світу із синхронного плавання, який пройде у Казані (Росія).

Альона Шамотін – друга в зимовому Кубку Європи з метань

В португальському місті Лейрія відбувся зимовий Кубок Європи з метань. В особистому заліку українські спортсмени завоювали на цих змаганнях одну нагороду.



Відзначилася нікопольчанка Альона Шамотін. У метанні молота у віковій категорії до 23 років представниця Дніпропетровщини в останній спробі відправила снаряд на 68 метрів 96 сантиметрів. Це особистий рекорд Олени, який дозволив їй піднятися на другий щабель п'єдесталу пошани. Переможницею стала Олена Собалєва з Білорусі (69.95), бронзову нагороду виграла представниця Франції Алексія Сєдих (68.79), дочка нашого прославленого метальника молота Юрія Сєдих.

"Отамани" знову "в сідлі"

Після серії болючих поразок від "Команди Росії" (0:5), "Кубинських приборкувачів" (2:3) та "Мексиканських воїнів" (0:5) – "Українські отамани" знову показали потужний запал пристрастей на рингу, найвлучніші удари та красивий бокс.

У виїзній матчевій зустрічі вітчизняні боксери здобули впевнену перемогу над командою "Британські левові серця" з рахунком 4:1.

Свої поєдинки виграли Хасанбой Дусматов (до 49 кг), Микола Буценко (до 56 кг), Хуршідбек Норматов (до 75 кг) і Денис Пояцика (до 91 кг). Поразки зазнав легіонер української команди Мгер Оганісян (до 64 кг). Зазначимо, що перший заліковий бал "Отамани" заробили у ваговій категорії до 49 кг, у зв'язку з тим, що суперник Хасанбоя Дусматова не пройшов медогляд і за правилами WSB не був допущений до поєдинку.

Легендарний англійський спортивний центр замайорів жовто-блакитними кольорами на цій матчевій зустрічі.

– Важко описати ті емоції, які ми отримали на матчі проти британців… Це було щось неймовірне! Підтримка у залі просто зашкалювала! – поділився емоціями від матчу в Англії один з найтитулованіших боксерів клубу "Українські отамани" Микола Буценко. Тепер в активі "Отаманів" 17 очок при 5 перемогах і 4 поразках і вони, як і раніше, посідають третє місце в групі "А". Наступну зустріч українські боксери проведуть на Батьківщині 20 березня проти "Китайських драконів".

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9260 Зам. № 152210.
Перший редактор Сергій Свенцицький

МІС НАУ-2015

Авіаційна красуня:
“Я переконалась, що мрії збуваються”

Тижні репетицій, дієт, салонів краси, хвилювань… Підготовка до фінального етапу “Міс НАУ” тривала довго, та результат був того вартий. На те, як обирають найкрасивішу дівчину університету, зійшлись подивитись ледь не усі викладачі і студенти вузу. Переможницею стала Вікторія Мануйленко. Дівчина впевнена, що їй допомогла наполегливість і рішучість.

– Конкуренція на конкурсі відчувалась?

– Практично ні. Усі дівчата потоваришували, допомагали одна одній, усі учасниці виявились щирими. Кожного разу на тренування я приходила, неначе на зустріч з подругами. Жодного разу не відчула, що поруч зі мною вороги чи суперники. Ми постійно спілкувались поза репетиціями. Та і організатори ставились до нас із підтримкою і розумінням.



– Це Ваш перший конкурс краси? Чому вирішили брати участь?

– Так, перший. Насправді, я завжди була сором'язливою людиною. Захотілось займатись чимось корисним, розвиватись. Не хотіла просто сидіти на парах і повертатись додому. Вважаю, що ніколи не потрібно відкладати на потім речі, які можна зробити саме тепер.

– Без жорстких дієт не обійшлось?

– На початку нам казали, щоб ми дотримувались обмеженого харчування. Але дієти все відкладались і відкладались, тому обійшлось без них.

– Секретом перемоги поділитесь?

– Переможниця повинна бути наполегливою, впевненою і рішучою. Я намагалась поменше накручувати себе, а отримувати від процесу задоволення. Побути на сцені, відчути підтримку глядачів – це ж така насолода! Якби я переймалась і напружувалась, у мене нічого б не вийшло. Звісно, переживання були просто неймовірні. Ми часто перевдягались, потрібно було нічого не забути.

– Жіноча краса. Вона яка?

– Краса зовнішня повинна урівноважуватись із красою внутрішньою. Тільки щирі, доброзичливі українки можуть бути по-справжньому прекрасними.

– Події на сході країни відобразились на вашій сім'ї?

– Наші родичі з Єнакієвого проживали у нас кілька місяців, ми їх намагаємось підтримати, як можемо. З мого міста є чимало знайомих, які зараз перебувають на передовій.

– Що побажаєш читачам?

– Насолоджуватись життям, не сидіти на місці, брати участь у різних заходах, досягати поставленої мети.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.



АВТОДРОМ

Новий Tucson з'явиться на ринку вже цього року

В рамках Женевського автосалону, який відбувся на початку березня, компанія Hyundai представила новий “паркетник” Tucson. Як заявляють виробники, він є прямим нащадком моделі ix35 і вироблятиметься на заводі в Чехії, а вже починаючи з літа цього року, Tucson почне з'являтися у диллерів.



Новий Tucson побудований на модернізованій платформі ix35, втім, за габаритами дещо перевершує попередника: довжина автомобіля складає 4475 мм, колісна база – 2670 міліметрів. Автомобіль отримав світлодіодні фари, систему автоматичного паркування, електропривід задньої дверцятки, панорамний дах і систему безключового доступу. Також за окремі гроші потенційний власник може встановити сидіння із вбудованою системою вентиляції, мультимедійну систему з сенсорним екраном і розділений на передню та задню зони клімат-контроль.

Під капотом у європейської версії Tucson стоятиме новий мотор об'ємом 1,6 літра. У базовій версії він продукуватиме потужність у 136 кінських сил. У дорожчих версіях силова установка обладнуватиметься турбіною для збільшення потужності.

Також, традиційно для Європи, можна замовити Tucson і з дизельними двигунами. Це 1,7-літровий мотор потужністю 115 к. с. та дволітровий дизель у двох варіантах: на 136 та 184 кінські сили. Виробники оголосили, що на ринок також вийде і гібридна версія. Однак коли саме вона з'явиться на дорогах, поки не відомо.

Сергій Клименко. “Крила України”.

	Югослав-ський маршал	Японські шашки		Аркан		Марка літака		Місто у Франції	Гірська система в Європі			
				Малоазій-ська мати богів						Гірська система в Сибіру		Грошова одиниця Японії
	Гімнастич-на під-стилка		Документ про права пред'явни-ка							Марка пістолета		Жіноча прикраса
						Військове звання	Псалом-щик					
Музичний стиль												Строго задана висота польоту
Настінний світильник				Конструктор						Нота		
Штат в Індії											100 м²	
Гірська коза		Матадор								Марка пістолета		
					Багаторіч-ний мор-ський лід				Місто в Бразилії			
			Офіційна філософія католи-цизму									
	Самострії		Штат у США		Тринітро-толуол				Предмет торгу на аукціоні		Дрібнока-ліберна гвинтівка	
												Любитель, не профе-сіонал
Набряк щоки	Іудейський священно-служитель		Чоловіче ім'я		Намисто з дорогоцін-ного каменя		Знак, що позначає музичний звук		Річка зі стрімкою течією		Ялиця	Легко-важність